

při ÚKDŽ Praha

číslo 7 / leden 1989

obsah:

My, nebo My a Oni ?	1
Aktuality	4
Diskusní fórum	
O hrdinech naposledy a definitivně	5
Negativa ostravského Parconu	8
Jesenná porada slovenských klubov SF	8
Postrehy z 4stroconu	11
Upozornění	7
Soutěže	13
Naše reportáž	
Dny a noci ve městech	14
Den otevřených dveří KJV a TM	18
Eurocon 1988	19
Hobit 88	21
Kalendář SF akcí	20
Ediční fond	24
Poslední dávka	
Biopunk /E.Hauserová/	28
Biopunk /M.Fišer/	29
Odpověď /E.Hauserová/	30
A ještě o biopunku	31
Anály kyberpunku II	32
Inzerce	35
Fanziny pod rentgenem	36
Časopisy pod rentgenem	38

Poprvé jsem se zarazil, když mi na otázku "co jsou to ty specifické české problémy ? (viz. program podzimní porady vedení českých SF klubů) bylo zodpovězeno: " Specifické české problémy jsou Slováci...." . A touto definicí pak začala diskuse k problematice vztahů mezi českými a slovenskými fanoušky. U pomyslného zrodu daného problému stál podle slov Z.R. článek Borise Porošina "Negativní Perconu"; zveřejněný v banskobystřickém komunikátoru č. 10/1988 a zasláný ke zveřejnění i do Interkomu. Redakce Interkomu jej však neotiskla s tím, že jí připadal jako příliš buřičský a předložila otázku jeho otištění i obsahu účastníkům porady.

Díky tomuto článku jsme se tedy dostali až k "národnostnímu problému" v našem fandomu. Škoda, že se porady ve Mšeci zúčastnil pouze jediný slovenský klub (" OO " Košice), jehož členové navíc do diskuse takřka nezasahovali a teprve na výslovné vyzvání ze sebe vysoukali něco slov. (Na Istroconu jsem se ptal Vláda Srponě, proč nepřišel žádný jiný slovenský klub, a on mi sdělil, že je odřekl právě ten bož program s názvem "specifické české problémy....").

Diskuse přitom byla vedena ve dvou směrech - konkrétním, tj. zda otisknout či neotisknout Porošinův článek, a všeobecném, tj. zda opravdu ve fandemu existuje problém vztahu českých a slovenských fanoušků. Co se týče tohoto prvního, i přes původně negativní, potom zdrženlivý a posléze neutrální postoj jinak vlivného předsedy KK se naprostá většina přítomných vyslovila pro jeho otištění. Druhá otázka se pak ukázala poněkud komplikovanější, obzvláště když byla dána do souvislosti s v dalším Komunikátoru otištěným programem slovenské regionální porady, kde se zase objevily body jako organizace slovenské celostátní SF soutěže a pod. (to jsem se zarazil podruhé). Postupně tedy byly probrány jednotlivé oblasti, v nichž by se slovenské kluby mohly cítit jako přehlížené, tj. celostátní soutěže a ankety, Cena KČ a další. Výsledné závěry vyzněly zhruba v tom smyslu, že objektivně zde až na některé drobnosti, které lze vyřešit, není důvod, aby se slovenští fanoušci cítili nějak diskriminováni. S poukazem na to, že nelze brát jeden článek jako mínění všech slovenských fanů bylo také rozhodnuto, že další se uvisí po poradě slovenských klubů, kam je jako pověřený zástupce KK vyslán Miloš Podpěra.

Pak se nějakou dobu nic neděloa vyjma článku ZR v Interkomu č. 53, věnovaného účasti slovenských autorů na ceně KČ se o celém problému v Interkomu ani nešpitlo (snad se čekalo, co a jak bude na té poradě v Banské Bystrici). O dva měsíce později jsem se na Istroconu podrobně vyptával, jakým způsobem se se vztahy mezi českými a slovenskými kluby vypořádali naši slovenští přátelé. A dozvěděl jsem se, že především byl Porošinův článek v Čechách špatně pochopen, že je to uměle vyvolaný problém, protože nikdo nechce fandom rozdělovat, atd. , ale že na druhé straně....

Takže co s tím dál ? Osobně se stavím za tvrzení, že neexistuje důvod, tedy skutečně závažný důvod, proč by se slovenské kluby měly cítit diskriminovány. Zároveň se ale také domnívám, že i když podle této první teze v našem fandomu národnostní problém neexistuje, v okamžiku, kdy se byt i menší skupina fanoušků nějakým způsobem diskriminována cítí, tak nelze otázku vztahů Čechy-Slovensko jen tak přehlížet a dělat, že se vlastně cix nic nestalo. Zde se podle mne dopustila KK dvou závažných chyb - zprvu ignorovala rozhodnutí šbyť se nehlasovalo, protože KK nemá hlasování ráde) porady ve Mšeci a neotiskla Porošinův článek v Interkomu, a dále kromě vyslání M.Podpěry na slovenskou poradu

existenci diskuse na toto téma ignorovala a v Interkomu se o ní neobjevilo žádné slovo. Tento problém zde je a proto je o něm také nutné diskutovat, abychom si ujasnili stanoviska a mohli pak i řešit případné střety zájmů. Protože v tom se myslím všichni shodujeme, že je řešit chceme a že fandom máme jeden společný (takže čeští fanoušci by neměli některé návrhy a myšlenky slovenských klubů automaticky pokládat za pokusy rozdělit fandom a slovenští fanoušci by měli uvažovat o tom, zda v případě realizace některých z těchto návrhů by – byť i nechtěně – opravdu nevznikly zbytečné bariéry).

Náš fandom je tedy nedělitelný, existují v něm ale určité disproporce dané jeho vývojem. A právě zde by se měla projevit koncepční práce KK s cílem tyto disproporce odstranit.

Problém Ceny KČ byl v podstatě již vyřešen – slovenské kluby na základě dohody ze své porady zvýší propagaci této akce na Slovensku s cílem odstranit disproporce v účasti českých (807) a slovenských (77) autorů. Zároveň bude prozkoumána možnost přidělit část porotcovských míst na Slovensko, pokud se tam najdou lidé, ochotní se zdarma této resoviny účastnit. V tomto světle by pak mělo být bezpředmětné pořádání "celoslovenské" literární soutěže, protože to bychom se ocitli zhruba u otázky, kterou nedávno otisklo i Rudé právo, tj. proč je Komunistická strana Slovenska a pak už jen KS Československa? Proto by mělo být žádoucí zůstat u jediné jediné reprezentativní celostátní soutěže, protože pouze tak bude tato opravdu celostátní a opravdu reprezentativní. Co se týká potřeby vytvořit si i na Slovensku autorské podhoubí, to může plně plnit stávající CKČ, pokud se do ní slovenští autoři šířeji zapojí (a účastí slovenských porotců z vydavatelství i zde vznikne tolik potřebná vazba mezi nadějnými autory a vydavateli).

Trochu komplikovanější je to u druhých soutěží. KK se (což je ale jediné správné) někdy více, někdy méně úspěšně pokoušela omezovat jejich počet, aby si nevzájem nekonkurovaly. Nyní platí úzus (nepísané pravidlo), že klubové literární soutěže mohou být vypisovány podle libosti s tím, že jsou opravdu "klubové" a jejich věhlas je tedy především odrazem postavení a vlivu daného klubu. Zároveň se zde předpokládá nějaká specifická podmínka, kterou se daná soutěž od ostatních odlišuje (viz. vypisované námětové oblasti či jiné formální podmínky). V jiných oblastech pak platí teze, že má existovat pouze jediná, tj. celostátní soutěž (poezie, kreslené seriály, výtvarná SF atd.). Zde většinu takovýchto soutěží organizovaly či organizují české kluby, protože vznikly dříve a dříve se také jednotlivých námětových kategorií chopily.

Je-li to někomu na Slovensku líto, může se okamžitě chopit těch soutěží, které jsou momentálně bez sponzora – jako je SF poezie či výtvarné umění – kresba, ilustrace, humor (Úříke má přiklepnutého RUR, ale jsme připraveni jej přenechat žhavějšímu zájemci). Jedinou podmínkou tedy zde je to, aby se našel zájemce – a pokud se nenajde, jsou veškeré stesky na to, že české kluby urvaly pro sebe co se dalo, pouhým farizejstvím.

Obdobně to platí i o anketách – české kluby nyní organizují ankety "O nejlepší fanzin" (Trifid Liberec), "Klub roku" (KJV Praha) a "Souček" (Terre Praha). První dvě ankety jsou zatím KK brány jako skoroklubověcelostátní a celostátní dosah zatím nemají. Poslední jmenovaná je akcí celého fandomu a Terra je pouze jejím garantem (nabídne-li některý slovenský klub lepší podmínky pro její pořádání, může na jarní poradě požádat o její převzetí). Na Slovensku tedy žádná anketa neexistuje, vyjma čehosi, co by se dalo pokládat za její zárodek. Jde o ocenění, udělované na minulých Tatraconech Košickým klubem 45LF, které by se mohlo při troše dobré vůle přeměnit v anketu "Fanoušek roku" a doplňovat se tak s anketou klubu J. Vernea (kdyby byla udělována stejným způso-

bem, bylo by to úplně ideální spojení).

No a s cory je to úplně jednoduché. Je pouze to, co dokáží samotné kluby zorganizovat, takže nejde o diskriminaci vůbec mluvit, maximálně o pasivitu a aktivitu jednotlivých klubů.

Co nám tedy z problému české versus slovenské kluby zbylo? Pár maličkostí, které ale budou asi "nejožehavější" a nejhůř řešitelné (s prkutinami to tak bývá). Líbeba stížnost, že někde někdo řekl "český fandom" a ne "československý", či že na akcích v Čechách je víc slovenských fanoušků než obráceně. Jediné, co lze tedy udělat, je vydat výzvu, aby všichni členové organizovaného fandomu důsledně říkali pouze "československý fandom", "čs. fandom" nebo úplně nejlépe "náš fandom". Což ale KK udělá asi jediné jako recesi (v takovém případě by to možná mělo i nějaký ohles). A ten nepoměr v účasti na akcích v jednotlivých regionech? Ten už dávno neplatí.

Nepoměr opravdu existoval v době před dvěma roky, kdy na Slovensku vyjma Tatraconu nic jiného nebylo, a kromě Parconu byl už jenom Minicon. Slovenským fanouškům tedy nezbývalo nic jiného než jezdit napříč celou republikou. V současnosti, kdy jsme zregionalizovali porady, burzy jsou pravidelně již i v Bratislavě a Tatracon ztratil na Slovensku svou ojedinělost je tedy pokles v přesunech fanoušků mezi opačnými konci republiky zcela zákonitý jev (a dodejme, že to bylo i cílem regionalizace a zakládání místních conů a burz - ten čas a ty náklady...).

V posledních dvou letech tedy došlo k regionalizaci fandomu formální (oddělení podzimních porad) i neformální (vznik pravidelných sf akcí na Slovensku a Moravě). Zároveň se všichni shodujeme, že fandom je jednotný celek. Zatím to platilo, ale aby to platilo i nadále, měli bychom začít již nyní také uvažovat o v e d l e j š í c h důsledcích této regionalizace, jako je např. pokles pravidelných vzájemných setkání slovenských a českých fanoušků, snížení objemu výměny informací mezi jednotlivými oblastmi a vlastní regionální vývoj, v jehož důsledku se již nebude znát každý s každým (tedy skoro každý s každým). V tomto kontextu lze pouze ocenit snahu banskobystriického klubu o rozšíření působnosti jejich Komunikátoru (ostetně, občas mi připadá, že plní úkoly šíření informací o fandomu mnohem důsledněji a pohotověji než Interkom). Ze úvahy stojí také nápad Vlada Srponě uspořádat Parcon 90 v Bratislavě s případným trienále Ostrava, Olomouc, Bratislava. To je cesta, po které by se měl ubírat další vývoj namísto nějakých zbytečných diskusí z pozice "My a Oni".

V.Veverka

PS: Vzhledem k tomu, že jsem v předchozím textu psal soustavně pouze Čechy a Slovensko doufám, že nyní nebudu lynčován moravskými fanoušky, kteří momentálně mají co se aktivity týče v českých zemích navrch. Možná bychom měli začít režit souborný název Čechrava....

PPS: Porošinův článek v Interkomu (zatím?) nevyšel, a proto jsem jej spolu s dalším příspěvkem na toto téma z banskobystriického Komunikátoru zařadil do v tomto čísle vsutku obsáhlé rubriky Diskusní fórum. A už je postoj jednotlivých fanoušků k otištění těchto materiálů jakýkoliv, domnívám se, že by se nemělo hovořit či psát o něčem, co je čtenáři známo maximálně tak z náznaků či zkreslených interpretací. Navíc zpráva B.Porošina o pořádě slovenských klubů může sloužit redakci Interkomu jako příklad toho, jak by se mělo psát i o Měci.....

Na tomto místě býval obvykle program klubu. Vzhledem k tomu, že již brzy po otisknutí ztrácel vzhledem k množství průběžných změn platnost, i pro připravované změny v koncepci organizace klubových schůzek a programů od tohoto čísla s jeho otiskováním končíme. Přážští členové se mohou s aktuální verzí programu seznámit na klubové nástěnce v Radiopaláci před klubovnou č. 4 a 6.

Stejně tak od tohoto čísla končí rubrika "Jak šel čas v R.U.R.", jelikož její autor (VV) již není schopen docházet na každou klubovou schůzku a jiného dobrovolníka, který by ji psal, se zatím sehnat nepodařilo. "nejzajímavější a nejdůležitější informace z klubové činnosti i pro členy klubu budou nadále zveřejňovány v nové rubrice "Aktuality".

AKTUALITY

Pod patronací Egona Čierneho začal při R.U.R. fungovat "dětský oddíl" /nebo jak to nazvat ?/, určený především pro dítky starších členů klubu. Schůzky momentálně probíhají dvakrát měsíčně a kromě Pidiconu plánuje Egon na prázdniny ještě i dětský con pro zájemce z celé republiky. Údajně na něj bude možné vyslat i manželky... /zájemci hlašte se u Egona/

V rámci naší vánoční schůzky jsme na návrh členů uspořádali sbírku na pomoc postižené Arménii. KK vzápětí československé sfk vyzvala k témuž /viz poslední Interkom/ a my pro naše členy dodáváme, že pokud ještě chtějí přispět, mají tak možnost nejpozději na klubové schůzce 23.února

Zřizovat /tj. ÚKDŽ/ se na klub obrátil s návrhem na klubové pořady, které by byly připravovány pro Klub učňovské mládeže v Radiopaláci. V současné době tedy čekáme na ohlas zřizovatele na základní koncepci, kterou vypracoval V. everka. V této souvislosti bylo také přistoupeno ke změně v dosavadním pojetí pražských schůzek: vzhledem na nedostatečné "tvůrčí" kapacity a leckdy i nezájem členů bylo upuštěno od pravidelných pořadů dvakrát měsíčně. Veškeré schůzky proto budou typu "volný program" a případné pořady budou oznamovány na nástěnce. Aktivitě členů /Šalďova dýka a pod./se meze nekladou, takže mají i nadále k dispozici dvakrát měsíčně klubovnu č.6

DISKUSNÍ FORUM

O HRDINECH NAPOSLEDY A DEFINITIVNĚ

Jsem našťvaná. Jsem našťvaná na scifisty, co mě na Plkomu pronásle-
dovali s požadavkem, abych napsala space operu, jsem našťvaná i na VV,
že na mě neustále chce povídání o hrdínech. Upozorňuji, že teď hodlám vy-
chrlit koncentrované urážky, invektivy a nehoráznosti, abych pak už měla
nadosmrtní pokoj.

Jaký je rozdíl mezi hrdinou a postavou? Asi ten, že na postavu se ne-
kladou žádné zvláštní požadavky, neříká se, co se od ní chce a co by měla.
Kdežto chudákem hrdinou už je tak nějak předem manipulováno, už předem na
svém ubohém hřbetě nese náklad požadavků, očekávání, nároků a úkolů.
Prostě promítá se do něj, co by se MĚLO a co by se CHTĚLO, zvenčí, volun-
taristicky. Je to stejné, jako když se píše o naší současné realitě, jaká
by MĚLA být a jakou bychom ji CHTĚLI mít. A je to totéž, jako když se poža-
duje, aby literární dílo mělo nějaké VÝCHODISKO, ukazovalo nějakou CESTU
nebo něco na ten způsob. To je přece pustá kravina. Literární dílo není
příručka o správném chování ani příručka od Sally. Kdo požaduje, aby li-
terární hrdina ČELIL OBTÍŽÍM a BOJOVAL S PŘEKÁŽKAMI, je duševně retardo-
vaný a má v knihupectví požadovat knihy vhodné pro čtenáře do dvanácti
let. V tom věku totiž normální, neretardovaní jedinci začínají vnímat rea-
litu v celé složitosti a dovedou ocenit její přiměřený, odpovídající
umělecký odraz.

Zpravidla totiž, vytyčí-li se předem, že hrdina má být aktivní, pří-
běh má mít východisko atd., dojde ke zmazačení, deformaci tohoto umělecké-
ho odrazu. Viz Půlnoční běžci. Nebo takový Páral. Jeho hrdinové jsou by-
tostně aktivní, ale jeho svět jako celek v těch prvních, dobrých knihách
nevyznívá nijak radostně. Když se pak začal nutit do toho východiska, za-
číná z jeho děl čouhat čím dál víc ta průhledná schématická kostra. Před-
vedu si v současné literatuře představit takovou možnost, že by hrdina,
zdravě se potýkající s překážkami, a příběh s východiskem mohli existo-
vat v nějaké umělecky vysoce hodnotné knize. Je to proto, že naše vidě-
ní reality se rozkládá a zjemňuje, že okamžitě odlišíme banality, fráze,

klišé, schémata, že skepse vlastní našemu pohledu osvětluje věci jaksi z jejich rubu. Takový hrdina, nepoznamenaný našimi hořkými zkušenostmi a naším podezíravým či poťouchlým pohledem, by byl nepřiměřeně a nepravdivě zjednodušený, nemohli bychom se s ním identifikovat, resp. mohli by se s ním identifikovat jen retardovaní jedinci.

Ta dobrá vůle, taktové to předpisování, co bychom chtěli mít a jaké bychom to chtěli mít, to je fatální a zhoubné. Umění musí být naprosto spontánní. Jen nekulturní primitiv může hovořit o tom, jakého by chtěl hrdinu. Máme málo dobrodružné SF, tak tedy budeme šít do ekologické, ať je jí mín, česká malost vítězí, blbost kvete, zabíjeme radši úpině všachro, co kdo dělá, ať teda nemáme nic. Hrdinu budeme degradovat na c anovský ventil min-dráku, my zakomplexovaní, zakrslí, obtloustlí, rachitičtí, neatraktivní typečci kolem SF!!!

Tak, teď jsem se vyzuřila a ještě bych namátkou (na tom, co jsem v poslední době četla) ukázala, že právě skrz antihrdiny lze skvěle analyzovat, popsat, vyličit, karikovat určitou dobu, její atmosféru, zatím co s aktivními a normálními hrdiny bychom se vůbec nikam nedostali.

Tak v první řadě si vezte Kurta Vonneguta, který ovšem se svými postavami nakládá jako s loutkami strhávanými smrští svých groteskních, absurdních, ulítlých divočáren. Právě Vonnegut věří v obyčejnou lidskou slušnost a v těch jeho největších ujetostech cítíte právě nejintenzivněji tu bolestnou, naléhavou, úpěnlivou potřebu nějaké takové základní lidskosti. Ale běda, kdyby zanechal své metody a podstrkoval nám nějaké východisko! Naštěstí to neudělá a všichni i tak dobře chápeme, oč mu jde.

Nebo dr. Živago. Mně osobně jde Pasternak přímo bytostně na nervy, ta zahlcenost lyrickými, bezprostředními dojmy místo nějakých názorů, postojů a intencí, jenže to všechno právě geniálně vystihuje atmosféru té doby i zřejmě nějakou takovou specifiku ruské duše, prostě myslím si, že žádným jiným způsobem by člověk nezískal lepší představu, celistvější dojem o určitém fenoménu.

Nebo Sofiina volba. Sofie je typická antihrdinka, chová se zbaběle, snaží se přežít za každou cenu. Ne že bych toho Styrona považovala za vrchol literatury, ale jeho metoda, ukázat tragédii takovéhle antihrdinky, která by za jiných okolností žila docela klidně a normálně, je zjevně lepší než třeba metoda Norberta Frýda v Krabici živých. Frýd, který na rozdíl od Styrona v tom koncentráku skutečně byl, totiž ukazuje hrdinství lidí, kteří neztratili tvář, organizovali odpor, pomáhali si a podobně. Jenže když to čtete, vůbec si neuvědomujete, v jakých strašných podmínkách se to všechno dělo. Protože Frýd ten otřesný a rozumem nepochopitelný fenomén koncentráku nacpal do těch morálních klišé, udělal z toho obyčejný příběh, a musel to udělat, když chtěl hrdiny a východisko. Styron správně vystihl,

že zvířečtí a sadističtí esesáci nejsou zdaleka tak působiví, otrěsní a ani podstatní jako ti, kteří jen puntičkářsky plnili svou povinnost a litovali se, že se musí dívat na ty hrozné výjevy v plynových komorách. Čili zase typický příklad, kdy hrdina bojující s překážkami neodhalí určitou dobu a určité jevy tak jako hrdina vláčený, manipulovaný, ponižený, deformovaný.

A na závěr moje zamilovaná kniha - Společení hlupců Johna Kennedyho Toola. Ať se jdou zahrabat všichni američtí schopní hoši! Toolův antihrdina, Ignác Reilly, je totální psychopat, neustále vyřvává hesla o zkaženosti tohoto světa, sám sebe považuje za apoštola dokonalosti; matka, která ho udržuje při životě, ho vyštve za práci, což nám umožní nahlédnout do zatuhlých, rozpadajících se kanceláří upadajících firem, do života různých podivuhodných figurek. Ignác zreformuje pracoviště, všude umístí různé nápisy, ale papíry, které má zakládat, hází prostě do koše. Za to sklízí chválu, jak rychle pracuje. Pak vyzývá dělníky k boji a tak podobně, prostě je to úžasné a žádným jiným způsobem bychom nepronikli k ideovým kliše amerického života, jimž se autor vysmívá.

o o

P o z o r ! ! !

Stejně jako v loňském roce i letos je nutné zaplatit začátkem roku členský příspěvek ve výši 40,- Kčs. Členové, kteří chodí na čtvrtěční schůzky, tak mohou učinit přímo V.Veverkovi, jinak použijte složenky, vložené do tohoto čísla Rouráka. Nejzazší termín pro zaplacení příspěvku je pro pražské členy 23.února na výroční členskou schůzi, pro mimopražské do 1.dubna 1989.

Všechny pražské členy srdečně zveme na výroční členskou schůzi klubu, která se bude konat dne 23.února od 18.00 v klubovně č.4 v Radipaláci. Hlavním bodem ~~křknkxkxkx~~ programu bude diskuse o dosavadní činnosti klubu, akcích na rok 1989 a volba nového předsedy klubu.

o o

Aby nedošlo k nedorozumeniu už v úvode tohto článku chcem povedať, že celoštátne stretnutie priateľov SF v Ostrave malo výbornú úroveň a dôstojne nadviazalo na tradíciu Pardubic, ba v mnohom bolo ešte lepšie. Je potrebné poďakovať organizátorom a usporiadateľom tejto akcie. Vo svojom príspevku nechcem hodnotiť úroveň jednotlivých programov, celkovú organizáciu, ubytovanie, stravovanie atď., pretože si myslím, že každé takéto hodnotenie je do určitej miery subjektívne. Chcem sa pokúsiť o zhodnotenie tých aspektov podujatia, nad ktorými (aspoň podľa mojho názoru) by sme sa mali zamyslieť.

Parcon býva každoročne vrcholným stretnutím scifistov z celej našej vlasti. Opakujem z c e l e j našej vlasti ! Vo vystúpeniach mnohých významných predstaviteľov našej sci-fi bolo však počuť len o českom fandome, českej sci-fi, českých knihách atď. Myslím si, že aspoň v oficiálnych vystúpeniach by sa nemalo zabúdať na to, že existuje aj slovenský fandom, slovenská sci-fi, slovenské knihy. A preto, keď sme na celoštátnom stretnutí, hovorme o československom fandome, československej sci-fi, českých a slovenských knihách ! Nie som žiadny nacionalista, mám mnoho výborných českých priateľov, rád čítam české knihy... atď, predsa len, ako Slováka sa ma to trochu dotklo a myslím si, že som nebol sám.

(tolik teda z článku B.Porošina - ďalší zbytek textu, venovaného kritike premíry cien a niektorým aspektom vystúpení O.Neffa vypouštíme, pretože nesouvisia se zvoleným témazem vzťahu medzi českým a slovenským fandomem)

JESENŇÁ PORADA SLOVENSKÝCH SF KLUBOV alebo: "Ako sme sa radili".

Dňa 29.10.1988 sa konala jesenná porada slovenských SF klubov v DK ROH, v Banskej Bystrici. V tomto článku sa pokúsim reprodukovať jej priebeh, ak na niečo zabudnem, doplnky, postrehy, názory uverejníme v nasledujúcom čísle K.

Tesne pred začiatkom porady boli menšie organizačné zmatky, keď našu miestnosť obsadil niekto iný. Podarilo sa však zabezpečiť inú miestnosť a tak sme asi s 10 minútovým meškáním mohli začať. Porady sa zúčastnilo niečo vyše 20 zástupcov nasledovných klubov: IQ 2001, SFéra, Alef, Hydrostatu, Uranus, Atrass, KPVPVF, Castor, 451 F, "co", a za divočákov aktívne vystupoval Palo Melichárek. Privítali sme medzi sebou aj zástupcov koordinačnej komisie Miloša Podpěru zo SF klubu Sfinx spolu s manželkou. Rokovanie som začal ja tým, že som v mene vedenia nášho klubu privítal všetkých prítomných a informoval som ich o organizačných otázkach. Potom na základe mojho návrhu všetci odsúhlasili, že poradu bude ďalej viesť Vlado Srpon. Proti bol len zástupca divočákov, ktorý argumentoval tým, že už sa nikto nedostane ku slovu. Našťastie sa jeho obavy nepotvrdili a Vlado viedol poradu skutočne dobre. Dohodli sme sa na nasledovnom programe porady:

1/ vystúpenie zástupcov KK, 2/ Komunikátor ako obdoba Interkomu, 3/ Cena Karla Čapka 4/ Istrocon 88, 5/ Fanzíny, 6/ Superpoznám poviedok, 7/ Rozne.

K jednotlivým bodom programu:

1/ Vo svojom vystúpení Miloš Podpěra predniesol posolstvo Zdenka Rampase z našej porady, v ktorom Zdenek zaujal stanovisko k niektorým problémom, ktoré som nastolil v článku Negatíva Parconu 88 (v K/10). Dost dlho potom prebiehala

diskusia na túto tému. Dospeli sme k jednoznačnému záveru, že nikto nechce deliť fandom na český a slovenský (čo nakoniec nebolo ani cieľom mojho článku). Dohodli sme sa, že na túto tému napíše príspevok Vlado Srpon, tak sa o týchto veciach viac dočítate v jeho príspevku. Ďalej Miloš informoval o priebehu jesennej porady českých SF klubov. Bližšie sa budeme môcť dočítať v najbližších Interkomoch.

2/ Nakoľko sme začali zasielať Komunikátor všetkým slovenským SF klubom a od budúceho roku ho chceme posilať všetkým SF klubom v celej našej vlasti, predniesol som návrh, aby sa Komunikátor stal slovenskou obdobou Interkomu. Zdôraznil som, že sa nejedná o žiadnu konkurenciu (skôr spoluprácu), že chceme uverejňovať správy klubov o ich činnosti, názory na problémy nášho fandomu, polemiky, aktuality atď. Účastníci porady tento návrh podporili a dohodli sme sa, že vedúci klubov 1x mesačne napíšu príspevok do Komunikátora. Ako budete prispievať, tak bude K vyzerat! Tak teda vedúci klubov čakáme na príspevky!

3/ Cena Karla Čapka a systém udeľovania cien na Parcone. V tomto bode programu Miloš informoval o systéme, ktorým je hodnotená súťaž o cenu KC. Na Slovensku je malá propagácia tejto súťaže v masmédiách. Pre budúce obdobie sme dohodli (iniciatívne si to zobral na seba), že Vlado Srpon zabezpečí propagáciu v tlači (Mladé rozlety, Zenit pionierov, Elektron, Smena). Ďalej sa diskutovalo o porotcovských miestach na Slovensku. Hovorilo sa aj o tom, že by mohla byť vytvorená celá skupina v Bratislave, ktorá by hodnotila v prvom kole príspevky zo Slovenska. Tieto návrhy budú potrebné ešte prehodnotiť a napevno všetko dohodnúť medzi zainteresovanými. Miloš tiež informoval, že na Parcone v hlavnom programe bude odobzdávaná cena Karla Čapka a cena Ľudvík. Ostatné ceny jednotlivých klubov môžu byť tiež odovzdávané na Parcone s tým, že klub, ktorý chce odovzdávať cenu si pripraví vlastný program, na ktorom svoju cenu aj odovzdá. Myslím si, že je to rozumné riešenie inflácie cien, ktorá bola na tohtoročnom Parcone.

4/ ISTROCON 88 - uskutoční sa v Bratislave v sobotu 12.11. 1988 vo veľkej zasadačke a priľahlých priestoroch v bratislavskom Slovnafte. Aopojenie ČSD autobus č. 22, ČSAD autobus č. 30, Začiatok 8⁰⁰ hod., ukončenie 18⁰⁰ hod. Program: dražba a burza kníh, beseda so zástupcami nakladateľstiev a prekladateľmi, výstavy výtvarníkov - Saydek, Maxon, Melicherčík, výstava detských kresieb - pohľad na dopravu v 3. tisícročí (z expa vo Vancouveri), prednáška z psychotroniky spojená s pokusom, video, a "kúzelník" - čo sa skrýva za tým kúzelníkom sme sa nedozvedeli - napíšeme o tom v budúcom čísle. Vlado Srpon na túto akciu všetkých scifistov srdečne pozval a pohovoril o tom, ako v Bratislave pristupujú k organizácii akcií. V minulom roku to bol Kobrakon (konečne bratislavský con), ako skúška vlastných síl, v tomto a budúcom roku Istrocon, ako reprezentačná akcia na presvedčenie ľudí sediacych na príslušných zodpovedných miestach, že to bratislavskí scifisti myslia vážne a že sú schopní niečo zorganizovať. No a v ďalších rokoch....uvidíme. Každopádne držíme organizátorom palce, aby všetko dobre dopadlo.

5/ Fanzíny - v tomto bode bola vykonaná inventúra fanzínov vychádzajúcich na Slovensku - ak som na niečo zabudol, doplňte ma: Flayol, IQ 2001, SFéra Bratislava, Košice: "co" - Infinity, 451 F-Prit, Uranus + Atrass + KPVPVF - Lémai,

KPVPVF (okrem spolupráce na Lémalovi) Komunikátor, a od budúceho roka chystáme prekvapenie - podivuhodné príbehy, ale o tom budeme informovať až keď bude všetko pripravené. Vlado Srpon informoval o pripravovanej SFére špeciál "alfa" a "beta", v ktorých by mala byť antiutopia Edmunda Coopera Deň všetkých bláznov - tešíme sa. SFéra trpí na nedostatok príspevkov, kto nemá kde publikovať, nech posielal príspevky do SFéry. Od budúceho roku by mali vychádzať dva oficiálne časopisy venované sci-fi. Vo vydavateľstve MON od marca SF REVUE - informoval o tom na porade českých klubov, s. Talaš zo Zapisníku. Na Slovensku od februára vo vydavateľstve Smera(názov som si nezapamätal, kto má podrobnejšie informácie, nech ma doplní). Tieto fanzíny by mali vychádzať nepravidelne (údajne pravidelne štvrtročne). Uvidíme.

6/ Igor Kolek informoval o stave prác na superzoznamo poviedok. Zároveň vyzval všetkých k spolupráci - kto má spracované zoznamy poviedok (autor, názov, číslo časopisu, kde bola uverejnená, atď), nech ich zašle na adresu: Igor Kolek, Hradská č. 108, 821 00 Bratislava.

7/ V rôznom bolo diskutované o aktuálnych veciach. Miloš Podpera rozdal pre klub y dotazníky, ktoré vyplnia členovia klubov a ktoré budú slúžiť ako podklad pre Interkom špeciál - stručná chronológia vývoja nášho Tandomu, zoznam fanzínov, prehľad existujúcich súťaží a ankiet a ich doterajšie výsledky, najzaujímavejšie články Interkomu, atď. Súčasťou tohto materiálu bude aj adresár čs. fanov. Kto chce mať tam svoju adresu musí vyplnený dotazník zaslať do 30.12. 1988 na adresu SF klubu R.U.R. pri UKDŽ, nám. Míru 9, Praha 2, PSČ 129 00. (Informácia pre členov KPVPVF - tlačivá budú rozdane na najbližšej schôdzke a spoločne odoslané.)

Ďalej do rôzneho pripravili menšie prekvapenie zástupcovia SF klubu Uranus z Prievidze, keď odotzdali banskobystrickému klubu KPVPVF Cenu Janka Kosáka z Hrochote. O tejto cene podrobnejšie informujeme v ďalšom článku.

Týmto bol oficiálny program vyčerpaný, niektorí účastníci porady zamierili do svojich domovov a cca 18 scifistov po absolvovaní obeda v Národnom dome podniklo pešiu túru na Vartovku do priestorov krajskej hviezdárne. Výstup bol náročný, ale všetci ho bez úhony zvládli. Bolo studené počasie a tak sme väčšinu času strávili besedovaním pri krbe. Pri ohníku sme si opiekli špekačky a občasnú okienka v oblakoch nám umožnili pozorovanie Mesiaca, Jupitera a ďalších zaujímavých objektov jesennej oblohy. Video sme ani nesledovali, pretože sme dali prednosť diskusií a taktiež aj preto, lebo veľmi dobre nešlo. Ale to až tak veľmi nevadilo. No a ráno sme sa lúčili slovami: "Dovidenia o dva týždne v Bratislave na Istrocone!". Tolko môj pohľad na poradu slovenských SF klubov.

- Boris Porošin, KPVPVF-

Odpočinutý z cesty som sa pustil do premýšľania o tom, čo mi priniesol ISTROCON v Bratislave. Výborná dražba, stretnutie so zástupcami nakladateľstiev, ktorých prišlo málo, ale najdôležitejší nechýbali, slabo zásobený bufet a z toho vyplývajúca hladovka, lebo som nič nechcel stratiť odchodom do mesta, alebo výborný film ROBOCOP, ktorý sa mi veľmi páčil. Sagiho som nestihol pozrieť, ale mal som zase možnosť pohovárať sa s mnohými ľuďmi, ktorých stretávam na conoch pravidelne. Proste bola to akcia typická pre naše hnutie, pokus dať Bratislave niečo väčšie a to nielen pre nás, ktorí sme ochotní jazdiť po celej republike, ale aj pre tých, ktorí ešte nič podobné nezažili. Preto Istrocon 88 považujem za prínos, aj keď sa objavujú názory, že veľkých akcií máme už dost.

Proste týmto úvodom chcem povedať, že akcia bola normálna, taká, akých som prežil už viac. Čo bolo nové, nie je už tak príjemné. Ide o reakcie na článok Borisa o Parcone 88. Aj keď článok je plodom Borisovým a nerobí si ambície na reprezentovanie názoru nejakej skupiny, musím povedať, že sa s ním stotožňujem. Je to článok, ktorý možno zatail do živého, ale až na Istrocone som pochopil, že je to článok úplne zle pochopený. Slovo nacionalizmus je strašné, keď ho použije niekto, koho si veľmi vážim. A obvinenie z nacionalizmu ešte horšie. Článok, ani Boris, ani ja som nemal pranie od niečoho sa odtrhať. Na túto tému som hovoril s Pavlom Konečným. Padlo tam slovo nacionalizmus. Snažil som sa Pavlovi vysvetliť, ako to prežívam ja, keď na celoštátnom stretnutí, kde sú zástupcovia z celého Československa, je tam celoštátna liter. súťaž, počut slová len o českom fandome. Uviedol som ako príklad môj zážitok z prvej služobnej cesty do Prahy, kde som sa prvý krát stretol s pojmom české peniaze. Bol to vtedy pre mňa šok. Pavel namietal, že ide o skrátenie dlhého názvu a že jeho by neprekvapilo, keby sa u nás používal pojem slovenské peniaze. Lenže s týmto pojmom som sa na Slovensku ešte nikdy nestretol, ja som ho nikdy nepoužil a ni by ma nenapadlo ho použiť. Preto si myslím, že na celoštátnom stretnutí, by sa mali používať pojmy ako čs. fandom a že keď na to niekto upozorní, tak nejde o nacionalizmus v žiadnom prípade, ale o akési právo na život. Ja viem, že to nikto nerobí naschvál, že ide o zvyk, ale určite máme právo povedať, že takýto zvyk sa nám nepáči a keďže nie sme nacionalisti, nemáme ho v úmysle zavádzať ani na akciách celoštátneho charakteru, ktoré sa odohrávajú na Slovensku.

Dalším nepochopeným úsilím, je snaha dať Komunikátoru väčšiu osobnosť. Prečo to vzniklo? Jeden z dôvodov je ten, že máme možnosť vydávať takýto časopis, bez vzniku nákladov pre ostatné kluby. Druhý, že chceme nejako prispievať do rozvoja čs. fandomu. Ja si myslím, že INTERKOM nezahltí potrebu fanov po informáciách a že je tu priestor aj pre druhý časopis. Je len náhoda, že vznikol na Slovensku. Teda zase nie nacionalizmus. Myslím si, že väčšina mimopražských fanov sa so mnou stotožní, že súboje Hauserovej a Kmínka, proglémy Pracovná klub a opozície sú síce zaujímavé, ale hlavne pre zúčastnených a im blízku okoliu. A teraz, aby som predišiel nesprávnemu pocho-

peniu, ohoem povedať, že som nikdy nemal pocit, že by INTERKOM niekoho diskriminoval. Proste vydáva tie príspevky, ktoré má a ktoré sa ho viac týkajú.

Dalším nepochopeným javom je snaha o slovenskú liter. súťaž, ktorá asi v najbližšej budúcnosti vznikne. Táto snaha je motivovaná snahou vydavateľov o vybudovanie zázemia na Slovensku, vytvorenie novej generácie autorov, lebo je záujem o vydávanie SF. Český fandom takého zázemie má a začínajúcim autorom na Slovensku je veľmi ťažké proti tejto konkurencii preraziť. Keďže sám píšem, vítam takúto možnosť, ale v žiadnom prípade to neznamená, že sa nepokúsim uspieť aj na celoštátnej súťaži. Dokonca úspech v Cene Karla Čapka bude pre mňa vždy najvyššou metou. Teda zase žiaden nacionalizmus, aj keď by som privítal, keby porota v Cene Karla Čapka bola rozšírená o slovenských porotcov. A to nie pre to, že by som pochyboval o objektívnosti poroty, ale myslím si, že slovenských autorov a ich poviedky by lepšie posúdili slovenskí porotci a tie, ktoré budú vybrané ako najlepšie, nech prejdú do druhého kola.

A na záver ešte niečo o Ondrejovi Neffovi. Ja si ho ako autora a ako spolutvorcu fandomu veľmi vážim. Ale keď na kritiku jednotlivca (ja som s kritikou súhlasil) reaguje výrokmi, že nechá prácu vo fandome a že neprekročí riekku Moravu, tak tá úcta dostáva trhlíny.

- Ondrej Krug, KPVPVF -

Klub Julese Vernea Praha vyhlašuje

2. ročník celostátní soutěže o nejlepši F a n t a s y

Podmínky: zaslané příspěvky musí splňovat podmínku, že jde o fantasy - nechceme pohádky pro děti ani SF /jedině se silnými prvky fantasy/, ani mystické horory o stěhování duší. Počet draků, čarodějů, magických mečů, bojovníků, ~~ani~~ magie ani unesených princezen není omezen. Můžete napsat temnou fantasy, kde pro samou magii není vidět na krok, můžete napsat humornou fantasy, můžete napsat další pokračování Conanových dobrodružství - fantasie má dveře dokořán. Příběh by však měl obsahovat prvky iracionální, jak už je tomu ve fantasy zvykem.

Příspěvky zasílejte psané čitelně strojem ve dvou kopiích, rozsah libovolný - od jediné větvy až po kufr nadtý rukopisy.

uzávěrka soutěže: nejpozději do 1.12.1989 na adresu Egon Čierny

Matěchova 14

Praha 4 140 00

Výherci budou odměněni a nejlepší povídky rozumné délky budou otištěny ve fanzinu Poutník.

PKO Pardubice z pověření OK ONV Pardubice vyhlašuje

8. ročník amatérské literární soutěže "Ocenu Karla Čapka" 1989
/tvorba s tematikou science-fiction/

- Podmínky:
- soutěže se mohou zúčastnit všichni občané ČSSR
 - přijímají se práce pouze z oblasti science-fiction; ve sporných případech rozhoduje o zařazení porota
 - všechny práce musí být původní, dosud nepublikované a v žádné soutěži neobeslané, psané normovým strojopisem ve třech kopiích
 - soutěžící spolu se soutěžní prací musí zaslat zalepenou obálku, v níž bude uvedeno jméno autora, datum narození, adresa, zaměstnání, rodné číslo a dosavadní publikační činnost a názvy zaslaných povídek
 - práce se autorům nevracejí ani na vyžádání a zůstávají k dispozici pořadatelům

uzávěrka soutěže: 28.února 1989 na adresu PKO - Okresní kulturní středisko v Pardubicích, Tr. Míru 94
Pardubice PSČ 530 87

... .. v e M š e c i

Z P R Á V A ze semináře o fanzinech a podzimní porady ST klubů

Mšec se nachází asi třicet kilometrů od Slaného. Jezdí tam autobus. Za vesnicí nad rybníkem u lesa třepotá se prapor, leží u rybníka pionýrský tábor. Něco chatek a zděná hlavní budova. Tam zorganizoval klub Slan v čele s Láďou Peškou podzimní poradu a seminář o fanzinech.

I. Bloudění

SLANÝ, 17.15

Náměstí ve Slaném najdete snadno, neboť autobus vás vysadí přímo tam. Přesto se našli jedinci, kteří jeli vlakem a bloudili i ve Slaném. Ti pak uvítali orientační bod - postavu C. B. s nezbytnou cigaretou v ruce, tyčící se na správném nástupišti. Cesta autobusem proběhla bez problémů. V Mšeci u hospody usoudil Albert a C. B., že je nutno zeptat se v hospodě na cestu (mexický pobuda povalující se před saloonem měl absenci). Ostatní fanové v čele s Fidrou se vydali na cestu bez ptaní. Zato Albert a C. B. způsobili v hospodě menší pozdvižení svým úmyslem dojít c e l é d v a k i l o m e t r y do tábora pěšky. To C. B., známou kilometro-žroutku a tradiční účastníci pochodu do Frčice, mírně šokovalo a Albert hbitě léčil její šok jedním pivem. Sám si dal též jedno. Poté se vydali na cestu a hrozně se těšili, že po příchodu do tábora už budou v řečech. Leč byli zklamaní, Fidra a spol. přišli o půl hodiny později, aniž by byli ochotni prozradit, kde se zatoulali. Anabáze dalších účastníků, i motorizovaných, byly neméně zajímavé. Organizátoři sice umístili něco směrovek, ale nepřiliš výrazných, takže motorizovaní fanové je snadno přehlídli. Scházení fanů pokračovalo až do půlnoci, kdy dorazil až po uši zablácený R², který si v klíčovém momentu spletl pravo a levo. Cesta ho zavedla přímo do rybníka, a při vyhýbání se vodě neustále zapadal do bláta.

MŠEC - večer první

Ubytováváme se v nevytopených chatkách, kde jsou jen palandy a nic, a kromě toho nejdou zavřít - aspoň dívčí chajda nikoliv. C. B. bouřlivě vítá Pražák, který ji vzápětí zatahuje do jakéhosi podezřelého kumbálu v hlavní budově. Jsou tam sice dvě válečky a dokonce psací stůl, ale vše je pokryto papíry, psacími stroji a blánami na ornig. V koutě se tyčí cosi připomínající středověké palečnice, při bližším zkoumání se z toho vyklubal lihový rozmnožovací stroj. Tím je dán i obsah jinak slibně vyhlížejících lahví - denaturovaný lín.

V tomto kumbále, který bude postupně nazýván redakcí, rozmnožovnou, tiskovým střediskem a ložnicí, usazuje Pražák C. B. k psacímu stolu, nanáší jí imaginární revolver na reálný spánek a vece: Tady do té mezery napiš příspěvek do drbny.

Psát přímo z hlavy na ornigovou blánu, když je v místnosti zmatek a pořád se vás někdo na něco ptá, je ojedinělý zážitek. Nevidíte totiž, co jste to vlastně napsali.

Albert organizuje výpravu za pívem, Jedlička na to obětavě poskytuje svého tabanta. Ení povel k večeři, která se skládá z párku a čaje - erárního, nebo piva - zakoupeného za vlastní měnu. Po večeři jsou fanové informováni o programu, vychází prvé číslo *To nigh Mr. Sohec* - místní drbny, hlavně díky hyperaktivitě Plzenáků. O kuchyni se starají členové klubu Slan - převážně studenti gymnasia ve Slaném, které L. Peška učí fyziku.

Zasedací místností neustále poletují mouchy. Někteří fanové je chytají, mouchám to nevadí. V lapání vede bezpečně Egon Čierný, těsně sledován olomouckým Pavlem Konečným. Ostatní kluby nebezpečně zaostávají. Konečný, znervóznělý mouchami i Egonovým vedením, začne shánět plácačku a doopravdy ji dostane. Tím se dostane do čela, i když víc spravuje plácačku, než tluče mouchy. Občas plácačku nezištně půjčuje Egonovi i jiným. Much zatím neubývá.

Pražák zahajuje program o planetě Scifilii, následuje volná zábava. Pražák utekává Pošku, aby dovolil vydat ještě jedno číslo drbny - probíhá, co tam chce dát? Po příchodu do redakce se zjišťuje, že Ferda Mravenec zahltil jednu sešivačku, vzápětí Alčíkdeji druhou. Většina večerního programu je tedy věnována opravě sešivaček.

MŠEC, sobota 8.25

Po dokonalém spánku v nevytopených chatkách, zahřívání ve spacích pytlích jen vlastním dechem - aspoň pokud se povedlo zjistit - probouzejí se fanové do neskutečně krásného rána. Chybí jen sbor muzikálových bonáků, aby zapěl počátek slavného muzikálu *Oklahoma /Ó, jaké nádherné ráno/*. Bohužel je zima a fouká vítr, takže je daleko nejrozzumnější koukat na tu krásu z okna.

Kolem deváté dorážejí hosté, pánové Rotrekl a Talaš, těsně sledování i toužebně očekávaným velkým koordinátorem E. Rampasem. Protože pan Rotrekl přivezl videokameru, zorganizoval Poška filmování, kterému se však někteří nezodpovědní fanové ulili.

Vlády v kuchyni se ujala paní Pešková. Oznámení pro klub ctitelů Ládi Pešky: Paní Pešková je neskutečně krásná světlovláška, něco jako najáda, půvabu exotického motýla. Zřejmě je však stvořena z titanu, neboť kuchyni vládla i v ní pracovala, přičemž se ještě starala o dvě malé děti.

Na poradu dopoledního jednání, které uvedl E. Rampas vzpomínkou na minulé porady ovládané některými jedinci s rétorickou úchylkou, byla řada bodů, které se vzájemně prolínaly. A tak jen stručně to, co se podařilo zachytit.

Koordinace překladů - ujímá se jí R. Rameš. Záleží ovšem na podkladech, které bude dostávat.

Debata o anketách měla několik částí.

K Mlokoví za zásluhy: Uděluje se skutečně za zásluhy, a to za mnohaleté až celoživotní /doživotní/ zásluhy o rozvoj žánru SF a SF hnutí. Uděluje ho jarní porada, klub majitelů Mloka a Klub pořadatelů Parconu.

Ludvík za zásluhy se, pokud bylo lze pochopit, uděluje skutečně rovněž za zásluhy, a to za zásluhy o fandom či konkrétní činy pro fandom. Mezi debatou stále pokračuje i soutěž v zabíjení much, zdá se, že jich trochu ubylo.

Garantem Ludvíka je Terra, patronem koordinační komise. V diskusi neustále vystupoval Václav Zelenka s návrhy na vydávání nejružnějších formulářů. Dostalo se mu otcovské donluvy od Z. Rámase.

Ankety o nejlepší fanzin se ujímá Klub Trifid z Liberce. Anketu o Klub roku organizuje Egon Čierný. Organizace ceny Ludvík za povídku - novinka - se ujímá Ivan Adamovič, asi ji chce dostat první, iikariérista KB!

Následovala dlouhá, vzrušená a mírně nepřehledná debata o fanzinech, kterých už máme skutečně hodně. V zásadě byla ražena zásada, že je třeba přejít od kvantity ke kvalitě, což nelibě nesly malé kluby vydávající kvalitní fanziny - Bene Geserit, Poutník.

T. Rotrekl informoval o situaci kolem SFF. Telegraficky: O. Heff to vzdal cca před rokem. T. Rotrekl cca před měsícem, poté, co jistou rozhodující redaktorku po jejím výroku "To touhle sci-fi skutečně chcete kazit naši mládež?" poslal kamsi nespisovně.

Talaš navrhl vydávat jakýsi Výběr - fanzin. Při diskusi o tomto návrhu se otevřelo okénko u kuchyně a zoufalý hlas zvolal: "Soudruhu, kde je tu hlavní uzávěr vody, ale rychle, začíná se plavat." Čímž bylo jasné, že oběd je ohrožen.

Proto pokračovala diskuse o jednotlivých aspektech jednotlivých návrhů, která byla ukončena až obědem. K obědu byl maďarský perkelť z konzervy s těstovinou. Pražák si nafasoval přídavek do uryvadla a společně s C. B. ho pojídal v redakci.

Některé fany fascinoval náž, který měla C. B. zavěšený u pasu. Konečný si ho vypůjčil se slovy: "Ty jsi jediný Conan mezi ženami". Egon Čierný kdesi sehnal meč a v návaznosti na předchozí výrok ho předal C. B., aby Egona už konečně dorazila a nemusel se dál trápit. Byla vyhotovena fotodokumentace.

MŠEC, sobota 15.00

Začíná odpolední program. Také začíná být nedostatek much, už je honí jen Pavel Konečný a Egon Čierný, ostatní nemají co lapat.

Diskutuje se o dopisu Borise Porošina "Negativa ostravského Parconu". Dále je na programu diskuse o Interkomu, tepány jsou zejména příspěvky o paradigmatech.

Z vystoupení p. Talaše: V květnu příštího roku bude v Malostranské besedě výstava SF v kresleném humoru. Celostátní soutěž znalostí SF v Zápisníku také opravdu bude!

A p a k p ř i š l a b o m b a !

S tváří klídnou a nepohnutou /ostatně povšimnete si i dramatické gradace jednotlivých zpráv/ bylo oznámeno, že MOH začne vydávat SF revue - víceméně coby čtvrtletník. Náklad bude pro začátek /!/ 40 000 výtisků.

Budou se vydávat jak naši autoři, tak překlady. Zahraniční autoři se pro první dvě čísla vzdali honorářů. Budou vydávány i recenze a zprávy z fandomu. Rozšiřovat SFR bude PHS /to je zkratka! / a uvnitř každého čísla bude objednávací lístek na další číslo.

Ovšem, pozor, zádrhel! MOH nemá aparát na distribuci objednávek, hledá se tudíž klub, který by byl v tomto směru nápomocen.

Hlavně, aby to doopravdy vyšlo!

Mezihra: Dostavuje se osobně princ z Tarosu, v kožichu a opásán mečem, aby obnovil pořádek. A tak může následovat předběžná zpráva o přípravě Parconu 39.

Bude se konat, jak ostatně již mnozí fanové tuší, v Olomouci v sálech Domu kultury Sigma. Ubytování bude nejspíš na kolejích 500 metrů od budovy KD. Zatím je ve vzduchu stravování /nejspíš levituje/. Klub Futurum bude opět vydávat SF kalendář, pročez žádá kluby, aby mu nahlásily akce.

Pozn. autora: Co takhle jednou uspořádat Parcon ve Slušovicích?
Vlastně ve světě budoucnosti

Dále je na pořadu jarní porada, jako jedna z reakcí na dopis B. Porošina se objeví námět uspořádat ji v Bratislavě. Diskutuje se o Fandom Directory - probíhá aktualizace adresníku klubů, sestavuje se adresník fanů. Rovněž se chystá vydání instruktážní publikace na pomoc novým klubům.

Následovala debata o institucionalizaci či systemizaci nebo snad oficializaci fandomu. Spektrum názorů bylo velmi široké, od naprostého souhlasu přes jistou nostalgii po divokých junáckých dobách přes zcela rezolutní odpor až po pregnantně vyjádřené Kuchtovo: Vždyť se tu bavíme o h....

Ejínavý byl názor V. Veverky na teoretickou platformu praktického zahájení racionalizace klubů. Někde v této fázi byla debata přerušena s tím, že je asi předčasná.

Následovala večeře - opečený laněník s bramborem, potom odjezd hostů i některých fanů vč. E. Rampase, který měl nemocnou ženu. Vyšlo druhé číslo Drbny. Volná večerní zábava nebyla ničím jiným než pokračováním diskuse. Navíc se začalo horšit i počasí.

Ke všemu došly i mouchy. Konečný bloudil s plácačkou po sále a ptal se fanů, jestli někde neviděli nějakou mouchu.

MŠEC, neděle ráno.

Na zbylých fanech je vidět únava. A tak se jen debatuje o některých ideových projektech, například Egon referuje o plánu na Fantasy con a žádá přítomné, aby k tomu účelu sehnali nějaký levnýhrad, ale aby se tam dalo řídit a chodit po hradbách.

Fanové balí, někteří nastupují do aut, zbytek hází batohy na záda a odebírá se ze stanici autobusu, kde je naštěstí otevřená hospoda. Debatuje se o projektu na Fantasy cen, vymýšlí se akce a kostýmy a dochází se k závěru, že ten hrad by konec konců nebyl nutný, úplně by stačila divočejší příroda. Aby vše bylo ve stylu sci-fi, již v Praze v metru je telepaticky přivolan Z. Rampas, kterého skupinka fanů potkává v metru, an se stavby bytu jedě za ženou do nemocnice.

Další porada je tedy za námi. Mnohé se prodebatovalo, mnoho prázdné slámy senlelo. Nicméně vysoké uznání patří organizátorům, kteří celou akci zajistili za nízký peníz na slušné úrovni.

A nejvyšší trojice SF - kapitán Nemo, Mr. Spock a Conan nechť fandem opatrují až do jarní porady.

Mme de Fan C. B.

Den otevřených dveří KJV a TM

měl pro mne několik nečekaných půvabů. Protože mi odjížděl syn na školu v přírodě, měla jsem zpoždění. Tím se stalo, že jsem na stanici autobusu potkala Z. Rampase a pana Kajdoše, který nám krátil muka čekání v průběhu půlhodinového intervalu autobusu vypravěním o horrorech. Zatím v sále koleje Vltava běžela dramatizovaná četba povídky Toma Godwina Chladné rovnice, podle chvaly publika pěkná.

Když jsem dorazila, vypravěl náš předseda M. Martan o svých cestách po Australii. Jako překvapení vystoupil Kaja Soudek, který měl na sobě moc pěkné kožené kalhoty a holinky s plastic-kým vzorem. Kromě toho byl také přátelský a vtipný. Svým vystoupením prakticky demonstroval, že méně je někdy více.

V této souvislosti je třeba se zmínit i o oblečení fanen a fanů z KJV a TM - jednotně bílé halenky a tmavé sukně.

Následoval překlad Farmerovy statě dokazující, že kapitán Nemo a profesor Moriarty byli jedna osoba, a to značně sugestivním způsobem (praktická ukázka využití demagogie pro všeobecné gaudium fandomu), poté informativní přednáška o Star Treku a zcela vážná přednáška o pojetí rodiny ve sci-fi. Poslední vystoupení vyprovokovalo pěknou diskusi. Podle planu měla následovat volná zabava a posléze video, k tomu však pro absenci videa nedošlo.

Mutno pochvalit i materialní zázemí - bufet fungoval dokonale a nabízel i obložené chlebičky a nealkoholické koktejly. Z osobností SF se kromě výše jmenovaných dostavil i O. Neff a L. Freiova.

Prostě, KJV opět dokazal, že kdo umí, umí. Zejména ve spojení s Time Machine, jehož předsedkyně Žuzana je pro prospěch věci schopna pohnout i skalou.

Mme de Fan C.B.

V dňoch od 7. do 10. júla (VII)/88 sa v hlavnom meste Maďarskej ľudovej republiky Budapešti uskutočnil 13. Európsky SF Con. Šiestny hostia: Pierre Barbot, John Bruner, Walter Ersting, Icn Hobana, /Mmrx György, Márta Ferenc, Kovács Géza - MLR/.

Na Eurocon sme sa veľmi tešili, veď nestáva sa často, aby sa akcia tohto druhu uskutočnila tak blízko. Plní očakávania a napätia sme vo štvrtok naobed dorazili do Budapešti. Po chvíli hľadanie sme našli kongresové stredisko pri hoteli Novotel, ktoré bolo dejiskom tejto akcie. Pri prezentácii sme dostali brozúrku s programom /maďarským/, úvod bol aj v angličtine. Program bol v zásade podobný každý deň: filmové projekcie, videá, prednášky s výnimkou soboty, keď sa udcelovali ceny Euroconu.

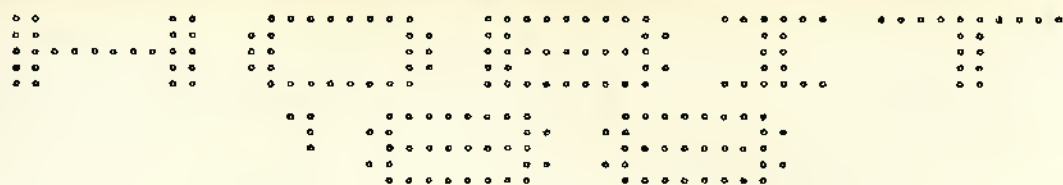
Čo nás hneď zarazilo bolo, že sme očakávali masovú akciu, kde budú prúdiť stovky fanov nášho žánru. Skutočnosť však bola iná. Nebolo nás viac než štyridsať - päťdesiat. Boli tu zástupcovia nesocialistických krajín: Holandska - robiac nábor na ConFiction /Worldcon/ v r. 1990 v agi, Západného Nemecka, Rakúska, Švajčiarska a veľmi početná výprava z Fínska - asi dvanásť ľudí, zo socialistických krajín tu boli dvaja zástupcovia zo ZSSR, štyria z NDR, jeden z BLR, dvaja z PIR a samozrejme z MLR - asi 10. Ďalšou studenou sprchou bolo prekladanie - prekladalo sa len do maďarčiny a angličtiny, kto neovládal tieto reči bol namydlený. Atmosféra v bufete, vyzerajúcom ako denný bar, bola však na úrovni doby ľadovej. Fanovia sa bavili len v skupinkách medzi sebou. Družnosť akú poznáme z Parconov tu zatiaľ nebola. Po zhladnutí výstavy výtvarných prác, návštevou niekoľkých prednášok sme zvyšok večera strávili návštevou mesta. Zaujímavé bolo, že akcie končili veľmi skoro, asi o 19⁰⁰ hod. Druhý deň sa okrem vynikajúcej prednášky Ericha von Dänikena neodlišoval od prvého. Videá - boli väčšinou staré rarity z dŕb, keď aj televízory boli drevené. Aby nám nebolo ľúto, v piatok sa opakovali tie isté filmy ako vo štvrtok, v sobotu bežal Star Trek I-III a v nedeľu od rána až do poobedia filmy spracované podľa kníh E. von Dänikena. Náladu nám nevylepšili ani filmové projekcie: historický maďarský sf film, Vlčí bouda, atmení Slunce - náš film na motívy Capkovho krakatitu, až neskôršie nasledoval Tron a v nedeľu premiérový film Číslo päť ešte žije /u nás známy ako zkrat/, tiež v maďarčine. Paradoxné bolo, že v meste sahrali oveľa lepšie filmy ako na Eurocone: Terminátor - na veľkom plátne je to zrazu úplne iný film a to isté platí aj o filme Blade Runner. Okrem toho bežali filmy ako Labrynt a Brazil. Takže po skončení akcií sme vyrážali do mesta do kina. V sobotu, tretí deň Euroconu jedna dvojica z našej výpravy stratila nervy a znechutená odišla. /Taktiež som koketoval s touto myšlienkou, ale nakoniec som sa rozhodol vypit pomyslený kalich trpkosti až do dna a vydržať do konca./ Zostali sme traja. A práve v sobotu nastal zásadný zlom. O 15⁰⁰ hod. bola zvolaná porada zástupcov všetkých zúčastnených krajín. Navrhovali sa ceny. Na návrh našej delegácie /znie to príšerne sucho, ale život je už taký/ získal Ondřej Neff za knihu "Všetchno je jinak" cenu Európskej SF Society, ktorú som v zastúpení o pár hodín neskôršie prebral z rúk samotného Johna Brunnera. Ľady sa pohli a po predchádzajúcom rozhovore nás jedna zo zástupkyň Holandska pozvala na Room Party u nej na izbe v hoteli. Akcia začínala o 23⁰⁰ hod., takže sme sa zmobilitovali, zabohli do mesta kúpiť niečo na posilnenie a o 23³⁰ hod. sme prikvitli na izbu, kde sedelo, klačalo, čupelo a pololežalo asi tridsať ľudí. V zásade sme sa tu stretli všetci fanovia. Bol tu aj John Brunner, ktorého sa nám podarilo "ukradnúť" a trochu ho vypovedať.

Táto akcia ukázala, že aj keď organizácia niekedy škripe, fanúškovia, napriek rôznym národnostiam si vždy nájdu spoločnú reč, čo je myslím si hľavou úlohou takéhoto podujatia. Eurocon, napriek tomu, že bol organizovaný jednou frakciou roztriešteného maďarského fandomu, túto úlohu splnil.

/Mad Max/ on

K a l e n d á ř a k c í 1 9 8 9

/jako pozvánka na akci olomouckého klubu Futurum následuje reportáž z letošní víkendové soutěže Hobit I/

"Uf!... Au!...Uf, uf!....to jsem tam ale.... zahučel...".

Temným lesem kousek od bývalé hradní zahrady se rozléhaly ztichlou letní nocí tyto a podobné vzdechy a výkřiky, neustale zněl pronikavý praskot suchých větví, utlumený jekot a černou tmou probleskavala světélka.

Temným hvozdem se plížili hobiti ...

Ctihodný pan Bilbo Pytlík se asi touto dobou obtacením v hrobě umlatil načisto. Takový rambajz! A ještě k tomu kdo by btal do lesa za dobrodružstvím ženské. Šmaka na ně, to by koukali!

Byla tepla letní noc 4. června 1988 a právě probíhala noční rychlostní vložka v pořadí již druhé sci-fi hry v přírodě sf klubu Futurum Olomouc na motivy knihy J. R. R. Tolkiena Hobit aneb cesta tam a zase zpatky.

Vše začalo napodobením nápadů sfk Liberec a Třebíč. Franta Pleskač mě vyprávěl na Tatraconu o jejich povedených hrách. Dalším zdrojem a inspirací byla činnost TVB komise OV SSM Přerov, kdy jeden kamarád si vzal za ženu dívku, informující mě o hře "Den trifidů", kterou tito s velkou oblibou hrávali.

První dějství se odehrálo před rokem, kdy jsme Den trifidů hráli. Šlo to, hra byla povedena, ale málo lidí. Přemýšleli jsme, co dál. Řešení bylo jednoduché. Hobit je velmi oblíbená knížka, překypující zvláštní poetikou a prodcnutá racionálním romantismem, tak jsme sáhli po ní.

Místo děje z praktických důvodů zůstalo stejné jako u Dne trifidů, jedním z rozhodujících podmínek byla znalost situace a terénu. Dvakrát se o víkendů prošla trať, vybrali a určily se úkoly, sehnal se materiál atd., atd. nebudu se rozepisovat.

V pátek byla trať postavena pro jednotlivce, protože jsem očekával hlavní nápor až v sobotu. Chyba lavky. Díky počstatně mohutnější propagaci se v pátek večer prezentovalo téměř sto běžců! Z komorní akce se stal nervak. Jenom startování zabralo po minutě sto minut = 1 hod. 40 min. Start jsme posunuli na půl dvanácté v noci. Každý startující si musel v předstihu vyrobit pochodeň a s ní oběhnout hrad a pak pokračovat lesem podle světýlek až k cíli, jímž byl Arcikam, kamen osamělé hory. Ale... hobitky se bály a čekali na hobity a pokračovali dále s nimi,

tím se ztratila hrůza z pohybu Temným hvozdem. Dále měla řada lidí baterky, škoda, že se neprováděly "tělesné prohlídky".

Po oběhnutí hradu se pochoďně odhazovaly. Světýlka vedla hobity dále do lesa, přímo přes všechny terénní nerovnosti, kterých tam bylo dost, strže, potoky, průrvy. Od dalšího světýlka mělo být vidět pokračování. Na trati bylo také připraveno mručící strašidlo, ale mnoho toho nenamručelo, protože světýlka vedla do oblouku a zrovna inkriminovaný krmelec hobiti obcházelí patnactimetrovým obloukem a strašit pak na takovou vzdálenost. V cíli svítil mátožně Arcikam, nad ním na laně visel jutový pytel vycpaný travou, vychýlený z osy směrem do houští a přidržován Petrem Divinou, který se těšil, až nicnetušícího hobitka či hobitku srazí a k smrti vyděsí. Pěkná myšlenka, jenž co je pravda, ale... hobiti se lesem pohybovali jako stádo krav, rozkopli na zemi ležící Arcikam, text, který měli číst na stromě a který je tímto měl adjustovat v cílové poloze pro střelbu pytlem, tak tento text strhli ze stromu a šli s ním na světlo m i m o cílovou pozici - to děsně spouštěče štvalo, efekt byl velmi malý. Nepomohlo pak ani příliš to, že Karel Kratochvíl zatížil obětavě pytel svým tělem a vždy když vykřvl do cíle, držel se jej jako klíště a tak se snažil zvyšovat účinek nepodařeného gagu, ale matně, hobiti byli jako šokovaní a pytel je míjel téměř nepovšimnut.

Druhý den začala hlavní soutěž. Byla stanovena pro koedukovaná družstva o počtu 5 až 7 lidí. (Družstvo mělo obsahovat minimálně dvě dívky.) Byla předepsána výbava: každý musel mít trpasličí čepičku nebo kapuci a družstvo lano, nůž. Před startem si museli všichni našprtát runovou abecedu a jména všech trpaslíků.

Startovalo se po patnácti minutách. Prvním úkolem bylo vyrobit si luk a 10 šípů. 2) Ukradnout zlobří měšec - zlobr měl zavazané oči a ukazoval holí do míst, kde slyšel hobita, pokud trefil směr, bylo po hobitovi a družstvo bylo penalizováno 5 minutami, které museli přečkat na místě. Pokud třikrát netrefil a hobit se měšce zmocnil, pokračovala skupinka trpaslíků dál. 3) Zlobří snášejí pohled na trpaslíky jen tehdy, pokud jsou... uvaření, zněla správná odpověď. 4) Co je nejdůležitější při podávání skopové pečeně? ...musí být horká. 5) Na tomto bodě museli trpasličí strčit do připraveného pytle jednoho člena družstva a vynést jej do prudké straně. 6) Tady měli napsat jak se dělá huspenina z trpaslíků a nakreslit tři zlobry na papír. 7) Měli projít Mlžnými horami - bývalým lomem

- a prolézt skřetíř tůnelem - kanálem pod silnicí. 8) Měli v lese najít jeden prstýnek neviditelnosti (a 1,50 Kčs). 9) Proskočit mezi Glumem a stropem jeskyně - dva provazy, a nedotknout se jich. 10) Vylézt před Vrrky na strom. 11) Instinktivně si vybrat mezi třemi cestami tu správnou. 12) U Medděda vyjmenovat do magnetofonu jména všech třinácti trpaslíků, dale říct, jak se říká chlapečkům a holčičkám od hobitů, a říct příběh, ve kterém vystupuje postupně 2, 4, 6, ... až 13 postav. 13) Proč orlové zachránili trpaslíky? ... Gandalf léčil vládce orlů. 14) Jeli na ponících - jeden člověk vyskočil na záda druhého a klusal a klusal. 15) Střelba vlastnoručně zhotoveným lukem na terč - jelena. 16) Všichni si museli šátkem zavázat oči (byl v propozicích) a museli poslepu projít Temným hvozdem. Tady se zastavím - byly připraveny perfektní sítě (pavoučí) na lidi (trpaslíky), ale z důvodu nedostatku pavouků - nařouků se odchyt bohužel neuskutečnil. 17) Měli říct celé jméno spisovatele Hobita. 18) U Bystře řeky (Elfí podzemí muselo být vynecháno) si měli osedlat soudek a splout jez a dalších kušných čvěstě metrů. Hliníkové pívň soudky, které nahrazovaly elfí, ale byly naprosto neovladatelné, trpaslíci si je tedy mohli svázat a pak to šlo. 19) Měli vyzvednout veliký kámen. 20) Projít a prolézt cvičnými skalkami a vylézt na Osamělou horu (tady každého museli jistit horolezci). 21) Slaňovat k jeskyni - sluji. 22) Vyluštit ruřnovou zprávu, kterou dostali na startu a nalézt nenápadný vřhod. 23) Vlězt do jeskyně a vynést obouručň pohar - zde se opět zastavím - taky jsme chřěli do jeskyňky nasařit krokodýla z olomoucké ZOO nebo alespoň anakundu, ale protože krokodýl byl prý dost nervozň povaha, jak nám sdělil náměstek ZOO, upustili jsme od této šmačí nahraď - bohužel. 24) Střelba lukem na draka Šmaka. 25) Vylézt prudký kopec, těsně před vrcholem táhlého stćupání byla opřena o strom dvojí zbroj: blemblák, štít a meč, dva trpaslíci - z toho jedna dívka - museli v předvoji vystoupit na vrchol, tam se jim za horizontem postupně objevili dva skřeti po zuby vyzbrojení (karatisté) a přes ně se museli probíjovat ke hradu (bitva pěti armád). A to bylo vše.

V cíli byl každému družstvu zapsan čas. Každé družstvo doprovázel jeden rozhodčí, který dohlížel na správnost plnění úkolů.

Večer na hradňm nádvoří vyhrávala countrýova skupina Heřmanek z Olomouce a byly vyhlášený výsledky. Hlavní soutěž

vyhralo družstvo tanečního klubu BK KOK Sigma Olomouc. Vítězové dostali část ze 43 ks keramických trpaslíků. Večírek pak pokračoval na tabořišti před hradem.

Druhý den, v neděli, ráno byl všem promítnut videozáznam z noci a ze soboty a nobiti a trpaslíci odjížděli - většinou drtivou spokojeně - domů.

Tak jako má kniha pokračování, má i tato hra další díl. Ve dnech 26. až 28. 5. 1989 bude na hradě Helfštýně hra podle knihy J. R. R. Tolkiena Pán prstenů. Opět to bude soutěž družstev a radi přivítáme každého, kdo se bude chtít zbavit aspoň na chvíli běžných denních starostí a zkusit si na vlastní kůži pocity jeho oblíbených hrdinů.

Pavel Konečný

Ediční fond sfk R. U. R.

Estliže v minulém, podzimním čísle klubového zpravodaje byly otištěny informace o nabídce klubového edičního fondu, již v době, kdy vycházely, byly zastaralé. S ediční činností se totiž jakoby roztrhl pytel a jen v minulém roce jsme napočítali více než deset kvalitních malooffsetových publikací různých klubů. V současné době se nám prostřednictvím výměny za naši vlastní klubovou publikaci Lovci černých mloků podařilo vybudovat ediční fond, z něhož můžeme krýt zájem našich členů o SF materiály jiných čl. sf klubů. Vzhledem k tomu, že pro velký počet titulů jsou jednotlivé publikace zastoupeny menším množstvím, mění se i princip odběru: pokud budete mít o některý z titulů zájem, pošlete seznam na adresu klubu nebo V. Veverkovi, ul. 5. května 64 Praha 4 140 00. Tituly, které budou na skladě, vám pak zašleme na dobírku. Stejně jako předtím je odběr titulů vázán na zaplacení příspěvku na ediční činnost klubu, jehož výška je uvedena za každým jednotlivým titulem. Upozornujeme, že každý člen klubu má právo na odběr maximálně 1 kusu od každé publikace. Názvy jednotlivých publikací, které máme k dispozici, tentokrát na přání členů uvádíme i s podrobným obsahem.

- 1/ Lovci černých mloků - antologie české SF, volně navazující na sborník Mr. Lovci zlatých mloků/30,-
E. Mauserová - Setkání s partou výtržníků, Hostina mutagenů,
I. Kmínek - Solus, Ylidská krize, Přechín a trest
Z. Páv - Testování, Včera jste zemřel, oznámil úředník
- 2/ Robert Sheckley povídky jednoho z nejznámějších autorů SF
vydané sf klubem Laser / 20,-
Specialista, Nedotýkat se !, Fantom V, Vesmírné skladiště,
Vzpouza záchraného člunu, Prosebník ve vesmíru,
Absolutní zbraň

3/ Paralerní světy 2 - sborník povídek sfk Slaný / 20,-

A.E.Van Vogt - Tvorové z vesmíru: Zorl, Ixtl
I.Asimov - Ošklivý chlapeček R.Silveberg - Pasažéři
C.Willisová - Dopis od Kláry N.Kressová - Uprostřed všech
těch jasných hvězd

4/ Zelená smrt reprint povídky/novely L.Thomase a K.Wilhelmové
otištěné v roce 1976 v časopise Květy. materiál
sfk Chomutov / 10,-

5/ Rudé hřeby - materiál sfk KJV věnovaný jejich oblíbenému
hrdinovi Conanovi i jeho autoru R.E.Howardovi,
/ 20,-

M.J.Edwards - Robert E.Howard, L.Sprague de Camp - Conan
nezničitelný / souborná studie o Conanových příhodách/
R.E.Howard - Rudé Hřeby

6/ Lety zakázanou rychlostí I - první z nyní již třídílného
cyklu sf antologií / jako jediný
z uváděných materiálů cyklostyl
/ 20 , -

F.Brown - Experiment, A.Bester - Jak to bylo s Mohamedem
R.Forfang - První den, D.Knight - Čtyři jednou ranou, R.Shec-
kley - Hlasy, M.Puchov - Palindrom antisvěta, R.Bradbury - Ko-
nec počátku, P.K.Dick - Podvodník, A.Wester - Vně tohoto světa
H.Kuttner - Léčebná kúra, R.Bradbury - Léto na jeden den,
Henry Slesar - Po, The Lymesworld Times, P.K.Dick - Pištěc v
branách lesa, K.Vonnegut - Veliký vesmírný pích, F.Brown - Na
honěnou, C.Smyth - Hra na draka a krysu C.Kornbluth - Pálnoční
oltář, R.Sheckley - Prvotní bláznovství, Šiniči Hoši - Posled-
ní člověk na zeměkouli, R.Bradbury - Pravá, podomácku vyrobe-
ná mumie kapitána Stonesteela

7/ Lety zakázanou rychlostí III - zatím poslední ze stejnojmén-
ného cyklu sf antologií /30,-

W.Gibson - Johnny Menmonic, J.Sladek - Zpráva o migraci odbor-
né literatury, A.M.Auerbach - Den, kdy se Rembrandt dostal na
veřejnost, R.M.Smullyan - Epistemologická noční můra, H.W.Fra-
nke - Cvičení, G.Wear - Petra, D.Plachta - Po procitnutí,
S.Robinson - Bůh je ze železa, R.Russell - Já se vrátím, P.K.
Dick - Ten druhý, R.Henlein - Světlo met, lord Dunsany - Poklad
Gibellingů, T.N.Scortia - Věž, R.Hahn - Na návštěvě u normál-
ních ve středu večer, K.H.Jakobs - Quedlinburg, R.Bloch - Hra-
čka pro Julínku, H.W.Franko - Ráj 3000, R.Sheckley - Esej, D.Ba-
rthelme - Skleněná hora, C.Smith - Zlatá byla ta loď - baje -
Zlatá !, H.P.Lowercraft - Cizí bozi, H.Harrison - Krysa z
nerez oceli, E.F.Russel - Jediné východisko, L.Padget - Až se
ucho utrhne, F.Brown - Dopis Fénixovi

8/ George R.R.Martin - povídky vydané sfk Laser /20,- u nás zatím
neznámého autora, oceněné c.nami Hugo a
Nebula

Písečníci, Píseň pro Lyu

9/ Arnal - kreslený seriál K.Saudka podle scénáře O.Neffa /10,-

10/ Kočas - Parcon 87 - sborník původních čs. povídek, vydaných u příležitosti Parconu 87 /20,-

S.Švachouček - Návštěva u Broučků, J.Jiran - Kousnutí blechy, E.Hauserová - spěte sladce, děti, V.Kástina - Tak pojď, Brachu, uděláme z tebe bejka, J.Kolafa - Nepřetržitost, P.Heteša+K.Veverka - Nečistá hra, J.Pecinovský - Nos to zvaží !, I.Adamovič - Smrt poslední růže, F.Škába - Člověk který něco dokázal

11/ I.Asimov - Měsíce Jupitera - další z cyklu publikací sfk Laser, v níž tentokrát vychází novela známého amerického autora / 20,-

12/ Ikarie XB-2 druhé číslo almanachu sf, vydávané sf klubem Ada / odběr pouze pro mimopražské člny 30,-

R.Bradbury - Vyhnanci, K.Lasswitz - Na mýdlové bublině, F.J.Ackermann - Němá otázka, Steinmullerovi - Oko, které nikdy nepláče, K.Fialkowski - Vánoční telefon, P.Hanuš - Zve me i přespolní, I.Adamovič - Sídlu bohů, J.Pecinovský - o intimním životě zádruhy zpěvné, F.Novotný - Z úvah Marka XXI, robota-filosofa, J.Jiran - Nahoře kocour, dole myš, M.Orasmus - Škodí S.-em poslké sci-fi ? a řada článků věnovaných SF

13/ Ikarie XB-3 - třetí číslo almanachu sfk Ada/ odběr pouze pro mimopražské členy 30,-

M.Sasínek - Co Jules Verne netušil, D.Schweitzer - Zakletá tůň Mistoraku, E.Kuprienko - Pacifistická pohádka, R.E.Howard - Zamboulské stíny, L.S.de Camp - V doupěti ledového červa, J.Kábrt - Kruh, J.Jiran - Čaroděj z Tesaalu, I.Jelínková - Věc cti, V.Veverka - Legenda Věčných, 5 x fantasy a řada článků o SF a fantasy

14/ Cizí hvězdy - sborník povídek a recenzí s kompletním přehledem cen Hugo a Nebula od jejich založení až do nedávné minulosti / 25,-

článek I.Adamoviče o nejznámějších cenách SF a jejich držitelích je doplněn recenzemi na romány:

R.Henlein - Hvězdná pěchota, C.Simak - Přestupní stanice, I.Asimov - Sami bozi, M.Bishop - Jediný nepřítel je čas samosta né překlady oceněných povídek:
C.D.Simak - Velký dvorek, B.Aldiss - Slintající strom, R.A.Hafferty - Albertovy logické stroje, O.E.Butlerová - Dítě mé krve

kromě zde uvedených titulů v nejbližší době mají vyjít

- a/ sborník povídek H.P.Lowecrafta /slovensky /
- b/ sborník japonské SF
- c/ P.K.Dick - Muž ve vysokém zámku

/ stranu 27 nehledejte, vskrze chybu v číslování neexistuje/

řídí

P. Kosatík + I. Adamovič

B I O P U N K

Při rozhovorech s Evou Hauserovou se v jejím slovníku začal stále častěji objevovat termín "biopunk". Nedalo mi to a zeptal jsem se jí, co to znamená. Eva mi oznámila, že to je nový literární směr, který založila a který po mém vyžadování definice charakterisovala následujícím desaterem. Ze zahraničních povídek odpovídá její představě biopunku Dítě mé krve od O. Butlerové.

- ia -

B I O P U N K

- 1) Biopunk jako správný nezdegenerovaný punk je hnusný (na rozdíl od kyberpunku, který hnusný není).
- 2) Je co nejsugestivnější a hystericky naléhavý.
- 3) Naprosto všechno musí být deformované, posunuté. Představme si pračlověka, který by se octl třeba na letišti nebo v elektrárně. Čtenář biopunku by měl mít stejné pocity jako ten pračlověk. Jen proboha ne takovou krotkou sci-fi, kde se proti dnešní skutečnosti posune jen malinkatý ždíbánek nebo kde za třicet tisíc let se ještě používá titulu doktor, chodí se v obleku a kravatě a kouří se viržinka!!!
- 4) Zatímco v kyberpunku mají ještě hrdinové zachován "normální" systém hodnot (ostrý hoch chce vydělat prachy - např.), v biopunku je systém hodnot posunutý a hrdinům jde o zcela jiné věci - o boj s vlastními duševními chorobami, o pochopení, co se s nimi vůbec děje, o základní přírodní instinkty, potlačené a deformované civilizací, které se vzájemně v hrdinovi potírají, a tak podobně.
- 5) Biopunk je oblučný, surrealistický, snový. Žádná racionální extrapolace, ale divoká sociologická básen.
- 6) Jak se uplatňuje biologie: genetické inženýrství - různé úpravy člověka i manipulace psychikou. Cílené vytváření mutantů (nevznikají tedy náhodně, působením znečištěného prostředí - ekologickou didaktičností ne!), společnost se totiž může udržet při životě jedině využíváním lidského materiálu, což je jediný dostupný materiál a je ho nedbytek, takže veškeré zábrany, úcta, respekt apod. odpadají. Biokybernetika, a pak (ve vytváření vnitřního světa hrdinů) etologie - prvky chování, které se objeví u lidí ve své prapůvodní podobě - stres a přemnožení, hierarchie v tlupě, obhajování teritoria apod.

- 7) Společnost využívající do krajnosti své členy vykazuje navenek náter optimismu, nadšení, oficiálně je všechno v nejlepším pořádku, všichni se řadí. Panuje všeobecný voluntarismus (což je jev, který mě zvláště fascinuje) - nemluví se o věcech, jaké jsou, ale o tom, jaké by měly být - jak jsou vidět skrz růžové brýle.
- 8) Z toho plyne všeobecná grotesknost - jevy otřesné a hnusné si všichni chválí, čímž se otřesnost a hnusnost ještě zvýrazní.
- 9) Zatímco kyberpunk zobrazuje společnost vysoce technicky vyvinutou, biopunk se zabývá společností špatně fungující až téměř nefungující, zřušovanou, zflíkovanou, sdrátovanou, zoufale plundrující poslední rezervy (= lidi samotné). Mlčky předpokládá předcházející ekologický krach, ale s tím už čtenáře neunavuje. Zabývá se sociologickými zvěrstvami: lidskou zmanipulovaností, propagandou, demagogií, neinformovaností, anonymitou.
- 10) Tohle všechno není samozřejmě vůbec závazné, jsou to jen ukázky toho, co mě napadá, když si představuju, jak by se měla napsat SF s biologickými prvky a současně emotivní, absorbující, aktuální. Kdyby ale někdo chtěl psát pod praporem biopunku něco zcela jiného, ať to klidně píše.

Eva Hauserová

O vyjádření k Evině článku jsme požádali Mirka Fišera, který byl při tom, když koncepce biopunku vznikala. Bylo to v Zajíčkově na sci-fi srazu s krásným názvem Agrocon. Tedy M. Fišer:

Především oznamuji, že mne jímá hrůza z toho, co se vyvinulo z oné debaty a skororecese v Zajíčkově. Po přečtení jsem dospěl k názoru, že Eva Hauserová našla vhodný název pro svojí ekologickou sci-fi a bude jí teď psát pod firmou biopunku - proti tomu bych neměl námitek. Mrzí mne však, že zcela pominula ten rys, který zdůraznila ve své reportáži z Agroconu: (viz Interkom) totiž to, že biopunk popisuje svět, který je monosexuální. Biopunk by měl být sociologickým modelem společnosti, ke které podle mého názoru lidská společnost spěje: společnosti, netolerantní a odlidštěné, ve které se mezi sebou nemohou domluvit jedinci stejného druhu. Rozpory mezi živlem mužským a ženským dosáhly takového stadia, kdy se dostaly do zásadního rozporu. "Mužský" model nemá budoucnost (i když toho osobně lituji) - muži nemají možnost reprodukce. Budoucnost patří ženám - bohužel. Proto vemte na vědomí, že pasáž z "agroconské reportáže", kde navrhuji kloning žen, považuji v lepším případě za nepochopení, ale podle dodatku "ať si to odnesou, potvory!" jde spíše o hrubou vulgarizaci.

Poté, co jsem vyložil svojí koncepci, snad lépe pochopíte můj postoj k jednotlivým bodům.

- ad 1) Nesouhlasím s přiřováváním biopunku ke kyberpunku. Jak chceme psát paralelu k něčemu, co skoro vůbec neznáme? Z textu neplyne jasný výraz slova hnusný - zdali má být o hnusných věcech nebo hnusně napsaný. Ani k jednomu, ani k druhému není třeba zakládat biopunk.
- ad 2) S tím lze jen souhlasit.
- ad 3) -
- ad 5) Divoká sociologická báseň - vskutku skvěle řečano. Ale i ta se obejde bez biopunku (např. Královna Šumavy).
- ad 6) Proč ne?

- ad 7) To mi zní příliš představově a ja jsem toho názoru, že fandom udělá nejlíp, když se o představě bavít nebude.
ad 8) To není ve sci-fi nic nového.
ad 9) Poslední větu беру zcela za svou.
ad 10) O tom lze říci jen jedno: brána otevřená pro schismatiky.

Nakonec bych se chtěl odděleně vyjádřit k bodu 4. Nevím toho o kyberpunku tolik, abych se mohl kompetentně vyjádřit k prvnímu tvrzení. Pokud jde o to, že hrdinům biopunku jde o jiné věci, tak zde tvrdím, že o ty by mělo jít každé kvalitní sci-fi, zde je vlastně řeč o P.K. Dickovi a jeho metodě.

Jsem od přírody skeptik a pokud jde o tento "Manifest biopunku" nehodlám se od své skepse odchýlit. Stačí psát aktuální a kvalitní sci-fi - na názvu nezáleží. Mám dojem, že jsem se dostal do postavení Fausta: Duchů, jež jsem vyvolal, nemchu se zbýti."

M. Fišer

ODPOVĚĎ

Na Fišerovu námitku, že biopunk se má týkat úplného rozdělení lidstva na dva nesmiřitelné tábory, muže a ženy, přičemž muži (protože nemají možnost se reprodukovat) vyhynou a ženy se budou klonovat. Fišer totiž tvrdí o ženách, že jsou hloupé a slepicoidní, prostě nižší rasa, ovšem říká to výrazy daleko šlavnatějšími, které mi stud zabraňuje opakovat.

Namítám, že muži se přece budou moci klonovat také - v tom už není z hlediska nároků na pokrok vědy tak moc velký rozdíl.

Jinak je mi jasné, že o tomhle tématu prostě psát nemůžu - neseďí mi. O takových věcech ať si píše Fáral, když ho to baví. Já si totiž v jádru myslím, že rozdíl mezi mužem a ženou je uměle zvýrazněný civilizací. Zatímco civilizace by mohla a měla (a v budoucnu snad bude) ten rozdíl spíš zmenšovat. Proto taky nenávidím MDŽ, Svaz žen, časopisy pro ženy, rubriky pro ženy a všechny tyhle de facto diskriminace.

Byla jsem totiž vychována v rodině vědeckých pracovníků v naprosto bezpohlavním duchu a v dětství a v mládí jsem se setkávala s množstvím prakticky bezpohlavních vědeckých pracovníků.

Takže mám představu, jak to bude v budoucnu vypadat.

E.H.

Ja vlastně vůbec nechci psát manifest biopunku. Jsem na to sama, nemám k dispozici skupinu příbuzně naladěných výstředních intelektuálů, kteří by se mnou táhli skrz pražské (když už teda ne pařížské) hospůdky, vinárny a kavárny, zuřivě diskutovali, provokativně uráželi měšťáky a tak nák postupně krystalizovali ten nový směr. (Tak si totiž představuju, že se ve dvacátých letech zakládaly ty -ismy.)

Biopunk je čistě moje soukromá reakce na dvě věci: 1) na kyberpunk a 2) na to, že bych se chtěla vyrovnat s biologickou SF - jak biologie ovlivní člověka. Proto ten název. Jinak je to prostě jen potřeba žvanit o tom, co a jak chci psát, rovnat si to v hlavě. Ono je v tom stejně daleko víc prvků, aby se tak řeklo, sociologických než biologických.

Ted se vrátím k tomu kyberpunku. Tedy k tomu, co z něj známe. Líbí se mi moc (na rozdíl od Bány Ježkové). Je totiž tak strašně autentický, sugestivní, odráží pocity těch lidí. Té určité generace. Prostě je to o něčem. Ale zase mě i trochu nudí, protože je tak ryze americký. Stejně jako Philip Dick. Strašně se mi líbí jeho metoda, ale výsledek mě trochu nudí. Kvůli té ryzí americkosti.

Čili myslím, že by to chtělo něco ryze českého. A to by mohl být ten biopunk.

Tenhle výlev píšu samozřejmě v práci. Moment...tak. Právě jsem vyvěsila telefon, předstírajíc poruchu, abych nemusela jít vyřizovat půjčení nějakých knih o patro výš, kam ten telefon nejde přepojit, jelikož je tam porucha. No není to ryze český?

Ted se tedy musím pustit do té naší současné české SF (nebo do beletrie vůbec). Často během čtení (třeba Neffa, nebo Veise, nebo Bočka, nebo Szalaie, prostě těch, co nepíší zas trapně) si říkám: "Sakra, to je ale dobře napsaný, to je pěkný obraz, to bych nedověděla!" nebo: "To je dobrý nápad, hahaha!" -- Jenže když onu povídku, novelu či knihu dočtu, pravidelně se dostaví takový neurčitý pocit prázdnoty. O čem to celé vlastně bylo? Dělalo si to legraci z veksláků a číšníků? Vlívalo se to do osamělého důchodce? Kritizovalo to chamtivou dívku, která svádí ředitele? Brojilo proti konzumní manželce? -- Jako bych pořád znova podvědomě doufala, že si počtu o něčem podstatném. A ono nic.

Ta šed, krotkost a bezzubost se nakonec už kritizuje všeobecně. Ale jsme schopní si uvědomit, co vlastně chceme? Pojmenovat to? Myslím, že především jsme vyhladovělí po nějakých nových, objevných, třeba i šokujících prvcích. Po experimentu. Po grotesknosti, absurditě, třeba i po něčem hnusném a drastickém. A pak že bychom místo té zoufalé komunální kritiky moc potřebovali něco opravdového. Nejenom publicistiku a la Radek John. Ale fakt literaturu o takových problémech, které nás v hloubi duše opravdu berou.

Deptají, ničí, pokřívají, rozleptávají, a protože se nijak neventilují, hloďají v nás a rozpouštějí v nás pasivní, lhostejnou masu, která se odnaučila chtít něco měnit, ovlivňovat, dokonce i o těch problémech mluvit a dokonce i na ně myslet. Co je to za tabuizované problémy? Mám na mysli rok 68, pro generaci našich rodičů ztrátu tradic (Masaryk, Sokol, Skaut atd.) a padesátá léta, pro moji generaci chození do pionýra, debilní hesla a písničky, tušení, že je to všechno nějak jinak, což jsou zase ty naše tradice, ve kterých jsme byli vychovávaní - groteskní, že? pak vstoupit nebo nevstoupit do strany, emigrovat nebo neemigrovat, pak ta nemožnost cestovat a vůbec ten šílený východňácký komplex, vždyť si

za den vydělám (v tom veksláckém kursu) dva dolary, za což by nepracoval ani ten nejuťápnutější mexickéj gastarbeiter...a což to, ale ta kulturní izolace...a ten permanentní šok a bezmocnost, co se týče životního prostředí... snad už nebudu pokračovat, vždyť víte.

Podle Neffa je vrcholně ryze česká a o něčem Královna Šumavy od Franty Novotného. To téma je ovšem geniální, ale musím přiznat, že sám text už mě tak moc nebere. Těžko se mi tím pročítá kupředu. Stejně jako Strugackými. Chtěla bych psát jinak. Ne ty nekonečný objektivní popisy, klidný a nezaújatý, ale naopak strašně zaujatě. Deziluze. Hořká groteska. Psát s vášní. Nebo hystericky. Ty problémy, o kterých jsem mluvila, mi totiž připadají opravdu zranující.

Když to tak po sobě čtu, napadá mě definice biopunku - bohužel poněkud nekultivovaná. Biologicky : biopunk je penetrace do finálního produktu metabolismu. Česky : je to šlápnutí do hovna.

Eva Hauserová

Ivan Adamovič

A N Á L Y K Y B E R P U N K U

(dokončení z minulého čísla)

Krok 7

Pokračujeme v našem kolbišti názorů na kyberpunk a předkládáme vám zkrácený překlad článku Keva McVeigha, který vyšel ve druhém čísle norského fanzinu Remember Lindisfarne.

KYBERPUNK

Cyberpunk? Nebo snad cyberjunk? Existují nejrůznější názory, co to vlastně je, nebo jestli to vůbec je. Domnívám se, že o jeho existenci není třeba pochybovat; otázka je, nakolik je kyberpunk významný. Je to jenom slušivá nálepka pro malou stylistickou skupinu, užitečná pouze pro recenzenty a publicitu? Nebo je to Nová vlna osmdesátých let, hnutí, které bude veškerá sf následovat? Nebo už byl dokonce nahrazen něčím dalším?

Myslím, že termín "kyberpunk" první použil Gardner Dozois. Pokusy o jeho definici však přicházejí ze všech stran a žádný z nich není plně uspokojivý.

Bruce Sterling, jeden z nejohnivějších vyznavačů kyberpunku, volal v časopisu Interzone č. 10 po "větší čistotě prózy" a po "povídkách, které snesou hrubé zacházení". Jako Vincent Omniaveritas šel v Interzone č. 14 ještě dál:

"Je to otázka přístupu, techniky. A toto jsou jeho průvodní znaky: Technologická gramotnost...jako protiklad pseudovědeckým žvástům minulých let, imaginativní koncentrace...propracovaná extrapolace...vizionářská intenzita. Prozaická technika, která vychází z Nové vlny, ale dává přednost obsahu před stžlem."

Zdá se, že styl hraje v Omniaveritasových nárocích na novou sf důležitou roli. Často bylo v této souvislosti zmiňováno dílo Raymonda Chandlera a J.G. Ballarda, ale za první kyberpunkový román byl pokládán Besterův The Stars My Destination, který vyšel 30 let před Neuromancerem. Knohé z postupů kyberpunku obsahuje také Brunerův The Shockwave Rider z roku 1975. Kyberpunku bývá často přisuzován faktor pouliční věrohodnosti s obzvláštním důrazem na jeho "kanálovou mluvu", což zřejmě znamená, že hrdinové říkají často "do prdele".

Hodně se mluvilo o hudební analogii s punk rockem. John Shirley, který sam hrál v několika punkových skupinách, k tomu v Interzone 17 říká: "Intenzivnější rovina představitivosti, přísunu informací a metaforiky. Je (kyberpunk) také mnohem současnější v prožitcích než běžná sf. A zřejmě i energičtější. A v tom je podobný punku."

Nejen, že už punk není současný, ale nevznikl ani - jak se domnívá Shirley - s The Damned a Pistols v roce 1976 (nebo s Black Flag a The Dead Kennedys v USA). Kalifornie tehdy nepřišla s ničím novým, protože punk vyrostl na skupinách The Stones a The Who ve Velké Británii, na The Doors, The Velvet Underground a na Iggy Pop v New Yorku; totéž zřejmě můžeme říct i o kyberpunku, který podle Gibsona vyšel z Nové vlny, z Bowieho alba Diamond Dogs, z časopisu Heavy Metal a z filmů jako je Útěk z New Yorku.

Každý nový pokus definovat kyberpunk něco nového přidá a něco zase ubere. Nejpresnější "pravidla hry" udává naše první definice "Vincenta Omnia-veritase", ale i on, teoretický guru kyberpunku, se v něčem mylí. Neuromancer a jeho pokračování Count Zero jsou ohledně počítačů značně nepřesné. Rudy Rucker řekl, že to je nepodstatné, a ten, kdo za to Gibsona kritizuje, nechápe podstatu knihy. To je samozřejmě pravda, ale neslučuje se to s Prvním zákonem Omnia-veritase, jenž zakazuje pseudovědecké žvásty.

Nikde v sf neexistuje žádné velké hnutí; ani kyberpunk, ani humanisté, jen obvyklé vlny, které vyvolá každá nová povídka a román. Většinou jsou to drobné vlnky.

Poslední poznámka: proč Zrcadlové brýle? Skrývají oči, naše okna do duše. Má kyberpunk něco ke skrývání? Snad pustou duši? Anebo úplně stejnou duši, jako máme my ostatní, jako má celá ostatní Science Fiction?

Krok 8

Časopisy Vector 6-7/1987 a Locus 5/1988 přinášejí rozhovor s Bruceem Sterlingem, "teoretickým guru science fiction". Zde je pár otázek a odpovědí:

+ Čím je pro vás sf?

- Vyrostl jsem na ní, mám ji rád, je to můj svět. Psal bych ji, i kdybych z toho neměl žádné peníze. Jsem opravdové "dítě sf". Myslím sf, věřím sf, dokonce i ve spánku.

+ Jaký je váš názor na sf?

- Pro mě je to forma masové kultury, která je sociální reakcí na tlak technologických změn. Nemyslím si, že sf je pro každého. Aby sf fungovala, nemůžeme do ní přenášet v celku hodnoty mainstreamu. Je to nefunkční a nepřírozené. Léta jsme se o to snažili a nejde to.

+ Co by tedy měla sf splňovat a co zatím nesplňuje?

- Měla by například mluvit o reálných věcech. Měla by diskutovat o tématech, která jsou důležitá pro současný svět, měla by připravovat lidi na to, co přijde, měla by lidem poskytnout prostředky k vyrovnání se s tlakem změn, měla by ukázat, jakým směrem by se tyto změny mohly ubírat, jaké cesty budoucího vývoje jsou pravděpodobné. V minulosti sf především lidi varovala před dírami na cestě, kterou máme před sebou, nyní má ale ta cesta děr už příliš mnoho, je to spíš horská stezka. Jen několik jich vede k záchraně a právě ty bychom měli ukazovat. Žijeme v sf světě už teď a není to svět, o kterém psali autoři sf před námi. Autoři sf se tohoto světa bojí, protože je příliš komplikovaný a ohromující.

+ Myslíte si, že sf je dobrý prostředek pro vyjádření radikálních názorů?

- Myslím si, že je to ten nejlepší prostředek pro vyjádření radikálních názorů.

krok 9

Za rozumný postoj ke kyberpunku pokládám názor Marka R. Kellyho, otištěný v magazínu Locus, srpen 1987:

"Jednou z hlavních myšlenek kyberpunku je, že budoucnost bude radikálně odlišná od toho, jak jsme si ji dříve představovali. Není to moc nová myšlenka; je to přece základní teze celé science fiction. Ale budoucnost už není, co bývala. Technologický pokrok, který kyberpunk zkoumá, bude mít na každodenní život lidí tak široký vliv, že nemůže být opominut v žádném realistickém pokusu zobrazit blízkou budoucnost /vzdálenější budoucnost necháme nyní stranou/. Tradiční sf, která zobrazuje budoucnost pomocí standardních sf rekvizit - např. robotů - , zatímco struktura běžného života jejích obyvatel se nezměnila od 80. nebo dokonce 40. let tohoto století, už prostě nepoletí. Kyberpunk nabízí žánru na poměření nové roviny komplexnosti.

Kyberpunk vypadá tak kontroverzně ne pro jeho vysoce rozvinutou technologii, ale pro jeho nízký styl života. Pro jeho punkový aspekt, pro jeho anti-autoritářství a pozice mamutích nepřátelských korporací. Jeho postavami nejsou lidé, které byste si pozvali domů na oběd. To, že se tyto rysy mohou zdát kontroverzní, ukazuje na přízemní nebo snad naivně idealistické postoje mnohých sf čtenářů. Někteří čtenáři stále chtějí jen jednoduché příběhy o silných a kladných hrdínech, kteří si vždy své problémy vyřeší sami, jiní se nemohou smířit s tím, že budoucnost nebude patřit vesmírným kadetům. Některým čtenářům prostě připadá punk odporný a nechťejí o něm číst. Ale literatura, a sf zvláště, nemá být o věcech známých a pohodlných; měla by hledat. Jedním z poselství kyberpunku je, že technika bude užívána všemi, i punkery, a že subkultura společnosti budoucnosti si najde svá vlastní využití pro hračky technofilů.

Kyberpunk ukazuje, jak hluboké převraty ve všech vrstvách společnosti způsobí technika. A ukazuje také, jak hloupě musí vypadat v sf tak oblíbená galaktická impéria, protože jak si je vůbec můžeme představit, když nejbližší budoucnost bude tak bizarní?"

krok 10

Kmen č. 31 / 1988 nadržuje prvenství pouze v tom, že je vůbec poprvé obsah celého čísla věnován sf literatuře, ale také v tom, že je první oficiální českou tiskovinou, přinášející článek o kyberpunku. Napsal jsem jej na objednávku Ondřeje Neffa, který chtěl stať seznamující s tímto hnutím, doplněnou ukázkou. Ukázky jsem dodal dvě - vybrali si tu horší; přesněji řečeno "normálnější". Zde je tedy ta druhá ukázka kyberpunkového stylu, přeložená z Gibsonova románu Count Zero. "Bylo to tak snadné, umírat," říká autor ústy jednoho z hrdinů, Bobbyho Newmarka, který při práci s počítačem padl do pastí:

"Jediným zvukem v pokoji bylo slabé a rovnoměrné drkotání jeho vibrujících zubů, supersonická mrtvice, když se zpětná vazba zaku-sovala do jeho nervového systému. Sledoval svou ztuhlou ruku, jak se slabě chvěje několik centimetrů od tlačítka z červeného plastu, které by mohlo přerušit spojení, jež ho zabíjelo."

A po chvíli:

"Srdce se mu zastavilo. Připadalo mu, jako by odskočilo na stranu, vzepjalo se jako zvířátko z obrázku.

Šestnáct sekund smrti Bobbyho Newmarka. Smrti jednoho frajera.

A něco se k němu sklonilo, nevýslovná rozsáhlost, zpoza toho nejvzdálenějšího okraje čehokoliv, co kdy znal nebo co si kdy dovedl představit, a dotklo se ho to.

::: CO TO DĚLÁŠ? PROČ TI PROVÁDĚJÍ TAKOVOU VĚC?

Dívčíhlas, hnědývlas, tmavýzrak -

::: ZABÍJEJÍ MĚ ZABÍJEJÍ MĚ DEJ TO PRYČ DEJ TO PRYČ

Tmavýzrak, pouštníhvězda, běžovýšat, dívčívlas -

::: ALE TO JE JENOM TRIK, VIŠ? TY SI JENOM MYSLÍŠ, ŽE TĚ TO DOSTALO. PODÍVEJ, TEĎ JSEM TADY A SMYČKA ZMIZÍ...

A jeho srdce se překulilo zpátky na záda a vykoplo svýma červenýma kreslenýma nohama nahoru jeho oběd, galvanická křeč žabích stehýnek ho vymrštila z křesla a strhla mu elektrody z čela. Měchýř se mu uvolnil, když hlavou narazil do rohu Hitachi a kdosi říkal doprdele doprdele do prašného pachu koberce. Dívčíhlas pryč, žádná pouštníhvězda, bleskový pocit chladného vánku a vodou omletého kamene...

Pak mu explodovala hlava. Viděl to velmi zřetelně, odněkud zdaleka. Jako fosforový granát.

Bílé.

Světlo."

krok 11

Posledním krokem je výzva pro překladatele. Ondřej Neff se zabývá myšlenkou přeložit Gibsonův román Neuromancer. Práce by probíhala rychleji, kdyby se našli ještě další překladatelé a každý by přeložil jednu část o rozsahu cca 50 stran. Pro orientaci a sjednocení v terminologii by dostali překlad první části. Kdo se na tento překlad cítíte, napište mi na mou adresu uvedenou v inzerci.

+ + + + +
I N Z E R C E

NABÍZÍM T.Hrubý - V soumraku lidstva /komplet/, L.Freiová - Odkud přišel Silvestr Stin, O.Neff - Něco je jinak, Wells - Válka ve vzduchu, Hanstein - Elektropolis, Dominik - Tajemství oceánu, Haggard - Ona, Berkovec - Akce Lyra, Buchan - Tři rukojmí, Bulwer - Zanoni, Fremont - Peprsek smrti, Troska - Zápas s nebem /nové vyd./, A.McCaffrey - Dragonflight, aj. - VYMĚNÍM za předválečnou SF čs. autorů /Bernardský - Svět proti světu, Grubhoferová - Prázdniny ve hvězdách, Hlouche - Sluneční vůz, aj./ nebo za SF v angličtině.

Ivan Adamovič, Hlavní 2725, 141 00 Praha 4

KOUPÍM Däniken - Vzpomínky na budoucnost, Lupiči mrtvol, Stolský - Gumová pevnost, Jelínek - Příšery doktora Cagry, Švanda ze Semčic - Fantastické povíčky, Troska - Peprsky života a smrti.

Longin A. Wdowiak - tel: 37 48 02

KOUPÍM nebo VYMĚNÍM Troska - Peklo v ráji, Vládcové vesmíru, Souček - Případ Jantarové komnaty, Čeho - Výlet doktora Hlavsy do vesmíru, Šťastný - Tajemná vzducholoď. NABÍZÍM Bulwer - Budoucí lidstvo, Karásek - Posvátné ohně, Fremont - Rea - dcera faraonova, Kareš - Kouzelné zrcadlo, Lacina - Pumpendanti.

Přemysl Houžvička - tel: 792 77 24

SHÁNÍM alespoň na zapůjčení J.R.R.Tolkien - Smith of the Wootton Major, Farmer Giles of Ham a další méně známé tituly tohoto autora.

Martin Klíma - tel: 43 44 56

LEONARDO 1 - 1988 +

Fanzin ostrevského sř klubu, většinou slušné úrovně. Toto číslo obsahuje nepříliš zajímavou povídku Daniely Šindlerové "Proti tomuto rozsudku není možnost opevněného prostředku" /mimozemský průzkumník na Zemi + záhada Bermadského trojúhelníku/, článek o otaznících kolem smrti, dva překlady: R.Abernathy - Junior a C.M.Kornbluth - Přítel člověka a článek o rockové skupině Marillion.

SF - VILLOIDUS 3 - 1987 +

Litká esej C.Neffa o objektivní kritice ::: Vítězná povídka ze soutěže o Huňáče zeleného: Ivan Kmínek - Ústřední kancelář vesmíru se neozývá. Tento příběh o aplikaci Parkinsonova zákona na vesmírnou byrokracii patří k těm lepším Kmínkovým pracem. ::: Recenze na Všechno je jinak C.Neffa a Cizinci na planetě Kvara L.Freiové ::: Stanislav Švachouček - Trik ::: Marek Oramus - Imunologická bariéra

SF - VILLOIDUS 4 - 1987 +

Číslo sestavené toliko z povídek: S.Švachouček - Tutovka, Eva Hauserová - Meso na houbách, Vladimír Mátl - Z deníku Kilgora Troute, Igor Kříž - Středisko, Michal Vitouš - Zasněné město a z jedné básně: Jirka Walker - Rozpočítadlo. Nejlepší mi připadá Švachoučkova povídka, která má spád a krásnou pointu, pěkně hnusná je místy povídka Evy Hauserové, ale té naopak nějaké úderné zakončení chybí.

SF - VILLOIDUS 5 - 1987 +

Číslo obsahuje bajku o vnitrofanomových vztazích, pěknou recenzi na cyklus románů o Heechee od Frederika Pohla /počínaje oceněným Gateway/ a dvě povídky: Miroslav Adamec - Záhada mrtvého luhu o Pagi - Vladimír Mátl - Oáza. Ty povídky krásně ukazují rozpětí fanzinové sf tvorby - zatímco Adamcova povídka je vlastně o "ptákovině" /poslední namuti v boubínském pralese/, je živá, pěkně napsaná a působí mnohem lepším dojmem než Oáza, která rozebírá stále omílané ekologické problémy a působí nepřirozeně a suchopárně.

POUTNÍK č. 23 +

První díl povídání o TV seriálu Star Trek, doplněný povídkou Gene L. Coona Záchrané poslání ::: Článek o Fulcenelliho knize Tajemství katedrál ::: Jinak samé recenze: V.Košák - Nepřítel živých, P.Piontek - Ocelový lůč, F.Suchanský - Záhadné lietadlo, Zlaté mesto v pralesoch, L.R.Hubbard - Bojiště Země, S.I.Witkiewicz - Neukojení

POUTNÍK č. 24 +

Zvláštní číslo věnované klubové soutěži O nejlepší fantasy ::: Číslo uvádí článek I.Adamoviče, rozebírající povídky ze soutěže ::: 3 povídky: vítězná Vilma Kadlečková - Tři z Akroné - zajímavá a čtivá kombinace upírů, meziplanetárních intrik a lásky, dále Jaroslav Mostecký - Čaroděj slaneého kamene a J.Lupečka - Stopou Velkého Tora.

POUTNÍK č. 25 +

Recenze: Bernard Kurka - Královna Pohárové hory, J.H.Bukovinka - Sprisahenci míru, V.M.Michálik - Spútané more, J.Hruškovský - Neuveriteľný prípad doktora Gallusa, G.R.R.Martin - Píseční králové,

C.J.Cherryh - Stanice Downbellow ::: 2. díl seriálu o Star Treku s povídkou H.Ellisona - Město na pokraji věčnosti, jejíž filmová podoba dostala Huga ::: Překlady: A.Bester - Hvězdo má, vzdálená a John Steinbeck - Kratičká historie lidstva

POUTNÍK č. 26 +

Celé číslo zabírá sedmdesátistránkový "digest" pátého dílu série Nadace I.Asimova "Foundation and Earth".

BONSAI 1988 +

Z českolipského fanzinu se postupně stává ročenka. Bohužel, s růstem počtu stran neroste kvalita. Kde jsou ty doby nekonvenčních novovlněných povídek, z prvních čísel Bonsaie? B '88 obsahuje 20 // původních povídek, z nichž mne zaujal Obchodní styk od Jiřího Hanáčka, Bonsai od Jiřího Maška a dvě povídky Vládi - Veverky Zlom a Volání, pocházející z jeho cyklu o mutantech ::: Překlady: R. Bradbury - Sbohem a promiň, Čas k tvému letu, R.Sheckley - Služba likvidace, Vše, co je v nás, Prototyp, I.Asimov - Místo, kde je hodně vody, J.Gunn - Misogyn, A.C.Clarke - Sluneční vítr, A.Bester - Cestovní deník, J.Sternberg - Hmyz ::: Rozhovor s Bradburym a Pernovem, články o comicsu a o sovětské SF.

ZPRAVY ASFK březen 1988

Další číslo zpravodaje anti-sci-fi klubu. Obsahuje dva články: O absolutní pochybenosti literárních sci-fi soutěží a Pravá tvář literatury sci-fi. Citát: "A právě čtenář, který zastavil svůj čtenářský vývoj v období scifistickém, není ničím jiným, než nešťastníkem, jehož literární vnímání se zastavilo v období pubertálním."

TRIFID 1 - 1988

Fanzin výborné grafické úpravy a poměrně průměrného obsahu. Kromě klubových zpráv obsahuje dvě povídky ze soutěže o cenu J.Arbesa: David Myslikovjan - Příšerka a Ivo Maděra - Zalévejte! Nebo...! ::: Naivní, ale pěkně nakreslený comics Nebezpečný výstup ::: G.F. Pizzo - Xenofilové ::: Rozhovor s Davidem Lynchem, přehled několika povídek z fanzinů, recenze na Jobánkovu Tvář bohyně Tanit, básně Petra Hrabalíka ::: Nejzajímavějším textem čísla je Bukáčkův článek o tvorbě Franze Kafky.

LABYRINT červenec 1988 +

Opavský fanzin, tentokrát složený jen z povídek: Vladimír Koštiha - Rakovina, E.Hauserová - Tempofon, Ivan Mls - Předpoklady o kaši, Tomáš Rysánek - Na poli vědy, Martina Drijverová - Anna, Roman Juras - Zmarený kontakt, Jan Hlavička - Sodovka, Zdeněk Páv - Nůžkař, Hana Pěchulová - Kořist, Jana Lengová - Sčítání netopýrů. Zaujalo mne hlavně alegorická Pávova povídka a Sodovka od Hlavičky, která je jednou z nejvtipnějších protiválečných povídek.

INFINITY č. 1

První číslo nového košického fanzinu. Překlady: Tibor Dévényi - Sukničkář, Alexei Panshin - Osud Miltona Gomratha, Robert Bloch - Chatrč. Původní tvorba: Eduard Simon - Záseh, Spisovatel, L.Surinček - Sci-fi? ::: Recenze na Bulyčevovu Země je příliš daleko.

KRYPTON č. 3

Dvě trochu nesrozumitelné povídky: P.Litoš - Sázka na nápad a F.Škába - Vězeň ::: Dva články vztahující se k projektu planety Scifilis, Rampasova Legenda vědeckých ::: Čl. o britském sf comicsu. ::: Šiniči Hoši - Tajemný robot ::: Docela vtipný pseudocomics Hyperman.

Fanzin sfk Štětí. Většinu čísla zabírají povídky z klubové soutěže, vesměs nevalné úrovně: Jaroslav Procházka - Proč nestříleli?, Petr Kubík - Neviditelný, Roboti, Jiří Knotek - Kronika, Pavla Janovská - Srdce, K. Ryšánková - Robotům krev neteče, Šárka Jirmusová - Zimní déšť. Nejlepší text z čísla je povídka K. Ryšánkové vyprávějící o robotce, která chtěla vychovávat dítě. Přesněji nejlepší původní text; číslo uzavírá povídka C.D. Simáka Smrt v domě.

IQ 2001 č. 2 +

Články o filmech, rozhovor s A.C. Clarkem, esej Lewise Thomase, SF ve Světové literatuře 1967-70 ::: H.P. Lovecraft - Hudba Ericha Zenna, R. Sheckley - Obludy ::: Původní tvorba: Milen Ziman - K vrcholu a Dušan Kostovský - Zákon počtu /obě povídky jsou na slovenský standard překvapivě dobré/, Ivan Adamovič - Všechny síly noci /konvenční fantasy příběh/. Číslo zdobí zajímavé ilustrace Juraje Maxona.

GEA č. 4

Poeticky psaná povídka Vlastimila Mrvů "Zemřít není všechno" o jednom z posledních lidí na Zemi ::: Článek o filmu Goonies ::: Jan Witold Suliga - Dvacátá první kapitola knihy Fu.

- - - - - ČASOPISY POD RENTGENEM - - - - -

Opět se nám v redakci Poslední dávky nahromadil velký počet povídek z časopisů a novin, musíme o nich tedy referovat zkratkovitěji. Děkujeme Petru Vondráčkovi, který nám nabídl spolupráci na této rubrice, děkují také prodavačce v PNS v Železné ulici, která mi pomohla se sháněním posledního čísla Díkobrazu a přinesla mi, zcela neznámému zákazníkovi, z domova vlastní výtisk /!/.
- - - - -

ABC 20/ 88

Eva Hauserová - Tempofon

Anekdotická povídka o nepříliš veselém výhledu do budoucnosti, ukazující, k čemu jsou platné jakékoliv ekologické zásahy do přírody.

ABC 3/ 88 , ročník 33

Zdeněk Salava - Experiment ŽT

Nepodařená povídka o tom, jak byly experimentálně zavedeny přístroje, které rodičům umožní kontrolovat děti na dálku.

ČITATEL 10/ 88

Ondřej Neff - Vedeckofantastická literatura

Přehledový dvoustránkový článek o souč. stavu české SF.

CZECHOSLOVAK LIFE 6/ 88

Jaroslav Veis - That Invincible Human Spirit, or the Golden Ships

Povídka ze sbírky Pandořina skříňka. Vyšla také ve francouzské, německé, italské a španělské mutaci tohoto časopisu.

OHNÍČEK 10/ 88

Ondřej Neff - Stříbrný brouk

Běžná povídka o problematice kontaktů s obyvateli jiných planet.

OHNÍČEK 11/ 88

Miroslav Moravec - Jsou nám podobní

Dva kluci najdou na půdě valeček, který jim umožní kontakt s jinou civilizací.

OHNÍČEK 16/ 88

Vladimír Kostiha - Tak kterým Marťanem začneme?

Konvenční povídka typu "namátkový vzorek". Přiletí mimozemšťani, ale Země se jim nepředstaví zrovna v dobrém světle, takže s hrůzou odletí.

ZÁPISNÍK MLADÝCH 7/ 88

Luboš Šmídl - Hra

Děti budoucnosti vychovávané automaty objeví pračávní hru.

OHNÍČEK 21-22/ 88

Svatopluk Hrnčíř - Červený krtek

Martin usne na pionýrském táboře a zdá se mu, že se seznámil s podivínským vynálezcem a podnikl s ním cestu hlubinami země.

KVĚTY 20-21/ 88

Vladimír Michajlov - Potůček na Japetu

KVĚTY 22/ 88

Lubomír Mecháček - Jakou barvu má tráva

O vynálezu mentálního kola, které zvyšuje fyzickou výkonnost cyklisty, ale snižuje jeho mentální kapacitu.

VTM 6/ 88

Milan Hejduk - Skleník

Šlechtitel Farcel vypěstuje rostlinu, ke které když si někdo čichne, získá nadlidskou sílu. V Asterixovi je podobné téma zpracováno mnohem lépe.

VTM 8/ 88

Eva Hauserová - Ekoteroristi

Další z ekohororů E.H., pochmurný, ale s relativně optimistickým koncem. Ukazuje nebezpečně pravděpodobný svět, ve kterém se kašle na přírodu a deformují lidi.

VTM 15/ 88

Ivan Kmínek - První pomoc

Docela vtipný příběh z cyklu o Ústřední kanceláři Vesmíru. Tentokrát se Země uchází o první místo v soutěži o nejlepší civilizaci.

DIKOBRAZ 41/ 88

Zdeněk Rosenbaum - Návštěvníci

Dikobraz začíná publikovat pravidelně sf - výsledky odpovídají dikobrazové úrovni. Tato povídka ukazuje, jak se nevyplatí říkat v hospodě "jseš blbej jako Marťan".

DIKOBRAZ 42/ 88

Laďislav Szalai - Ve spárech kata

Vysoce "originální" povídka o mimozemšťanovi - přistane na Zemi - hned první průzkum ho zavede do ordinace zubaře = Země je ďábelská planeta - vezme nohy na ramena.

Roman Kozel - Zázrak

V roce 2008 si pan Koblík konečně ušetří na vysněného Peugeotu, ale zjistí, že k němu už nesežene náhradní díly. Haha.

DIKOBRAZ 43/ 88

Ondřej Neff - Velikán české temporalistiky

Vzpomínkový příběh o profesorovi Smržovi, zakladateli vědy o cestách časem. Je to bezkonkurenčně nejhorší povídka, jaká kdy Neffovi vyšla.

DIKOBRAZ 44/ 88

Zdeněk Volný - Statečný národ

Země opět nepříjemně překvapí mimozemské invazory, pouze zakončení je o něco aktuálnější než jindy.

DIKOBRAZ 45/ 88

Jaroslav Velinský - Vzpouza

Velinský konečně prolomil tu dikobrazí krizi s vtipným příběhem o vzpouře veškerého šatstva.

DIKOBRAZ 46/ 88

Lubomír Macháček - Bouřka, krupobití, déšť
Vrhání koulí, telekineze, blbost.

SEDMIČKA PIONÝRŮ č. 37/ 88

Sergej Smirnov - Kvítek v cestovní kabele

SEDMIČKA P. 43/ 88

Roman Horešovský - Přestřelka v Laredu

SEDMIČKA P. 48-49/ 88

Josef Havel - Počátek vodníků v Čechách

SEDMIČKA P. 1/ 88

Vojtěch Steklač - Návrat Žlutého Roberta

1. díl románu na pokračování s SF prvky /neviditelnost/

Miloš Krmášek - V roli božstev

SEDMIČKA P. 5/ 88

Roman Horešovský - Projekt "R"

SVĚTOVÁ LITERATURA 4/ 88

George Turner - Science fiction jakožto literatura

NEDELNÍ PRAVDA 15.1.1988

Vasilij Golovačov - Nastala tma

ZEMĚDĚLSKÉ NOVINY 6.2.88

Zdeněk Rosenbaum - Lastura

SVOBODNÉ SLOVO 20.2.88

Miloš Krmášek - Nikdy vám nebude šedesát

SVOBODNÉ SLOVO 19.3.88

Viktor Vondra - Poprask v Úvalech

MLADÁ FRONTA 16.4.88

Donald Barthelme - Obsílka

SVOBODNÉ SLOVO 30.4.88

Eduard Martin - Anea

SVOBODNÉ SLOVO 7.5.88

R. Dolgov - Převtělení

MLADÁ FRONTA 21.5.88

A.C. Clark - Přízrak /The Haunted Space-Suit/

SVOBODNÉ SLOVO 28.5.88

Josef Kutík - Pohled na opačnou stranu

MLADÁ FRONTA 11.6.88

Robert Sheckley - Obchod se světy /Store of the Worlds/

SVOBODNÉ SLOVO 18.6.88

Václav Vlk - Míček

LIDOVÁ DEMOKRACIE 24.6.88

V. Durych - Ohavné buňky

Karel Naxera, Václav Benda - Zelené sklepení

SVOBODNÉ SLOVO 25.6.88

Malgorzata Kondasová - Na zahrádce

PRÁCE 9.7.88

Malgorzata Kondasová - Čáry a computer

SVOBODNÉ SLOVO 16.7.88

Robert Sheckley - Duplikátor

MLADÁ FRONTA 23.7.88

Drahošlav Zeman - Věčný smutek

PRÁCE 10.9.88

Eduard Martin - Blondýnka k snídani

SVOBODNÉ SLOVO 1.10.88

Luděk Příhoda - Uchvatitel, aneb konec kapitána O'Maye